

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 661

vineri 18 mai 1962

8 pagini 25 bani

HOTĂRÎREA Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol

Îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste la sate, consolidarea economico-organizatorică și dezvoltarea unităților agricole socialiste, sporirea continuă a producției agricole, cer o permanentă creștere a numărului de specialiști și a nivelului de pregătire a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor agricoli.

Prin grija permanentă a partidului și guvernului, în ultimii 15 ani au fost pregătiți pentru agricultură peste 100.000 muncitori calificați în școli profesionale și prin alte forme de pregătire, peste 25.000 de tehnicieni și peste 14.000 de specialiști cu pregătire superioară. În prezent, în școlile și în institutelor agronomice învață circa 50.000 de elevi și studenți.

Un important mijloc de ridicare a nivelului de pregătire agricolă a maselor țărănești l-a constituit învățămîntul agrozootehnic de masă, care în anul școlar 1961-1962 a cuprins peste 570.000 de țărani. Începînd din anul școlar 1958-1959 s-au introdus în planul de învățămînt al școlii de 7 ani de la sate predarea unui curs de cunoștințe agricole, eșalonat pe trei ani și efectuarea de lucrări practice în agricultură.

Înginerii, tehnicienii și ceilalți specialiști pregătiți în sistemul învățămîntului agricol aduc o contribuție însemnată la rezolvarea sarcinilor mari ale agriculturii.

Rezultatele obținute în învățămîntul agricol nu sînt însă la nivelul cerințelor actuale, pregătirea cadrelor necesare agriculturii făcîndu-se cu numeroase lipsuri. Ministerul Agriculturii nu a avut o concepție și o perspectivă clară asupra numărului, profilului și pregătirii cadrelor necesare agriculturii socialiste. Cu toate că ritmul de dotare a agriculturii cu tractoare și utilaje mecanice era cunoscut, școlarizarea mecanicilor agricoli nu s-a făcut în număr corespunzător. Pentru a se înlătura consecințele acestei lipse de prevedere au fost pregătiți prin cursuri scurte tractoriști cărora nu li s-au putut da suficiente cunoștințe tehnice, încît ei să poată asigura buna întreținere și folosirea a tractoarelor.

Numărul de ingineri, medici veterinari, precum și de specialiști cu pregătire medie este, de asemenea, insuficient.

În sistemul învățămîntului agricol s-au aplicat, în mod mecanic, tipuri de școli similare celor din industrie. Au fost înființate școli profesionale de ucenici cu durata de 3 ani pentru agricultori, crescători de animale, deși în aceste meserii lucrează milioane de oameni care obțin rezultate remarcabile fără să aibă nevoie de pregătire școlară specială. Au fost organizate școli de maiștri (care primesc absol-

agricultură, horticultură deși aceste specialități, avînd o tehnicitate mai puțin pronunțată, nu cer o formă de școlarizare atît de lungă și de costisitoare.

Pentru unele cadre de specialiști au fost stabilite profile prea înguste, care nu corespund pe deplin cerințelor agriculturii socialiste. Au fost pregătiți ingineri și maiștri zootehnicieni specializați numai în alimentația, îngrijirea și selecția animalelor, iar de apărarea sănătății, de prevenirea și combaterea bolilor la animale se ocupau numai medicii și tehnicienii veterinari.

Sănătatea animalelor, condiție esențială pentru sporirea efectivelor și mărirea producției animale, este la rîndul ei condiționată de alimentația și de buna îngrijire a lor. De aceea, acest complex unitar de probleme trebuie să intre în atribuțiile și răspunderea unui singur specialist.

În condițiile actuale ale agriculturii nu corespunde nici profilul inginerilor și tehnicienilor hidroamelioratori, în sarcina cărora a fost dată atît construcția sistemelor de îmbunătățiri funciare, cît și exploatarea terenurilor irigate. Experiența de pînă acum arată că trebuie pregătiți ingineri și tehnicieni pentru proiectarea, construirea și întreținerea sistemelor hidrotehnice din agricultură, iar exploatarea su-

prafetelor irigate să revină cadrelor specializate în agrotehnică, inginerilor și tehnicienilor agronomi.

O lipsă esențială a actualului sistem de învățămînt agricol este insuficiența sa legătură cu practica și cu experiența înaintată din marile unități de producție ale agriculturii socialiste.

Deși prin hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri din 1955 s-a stabilit ca școlile profesionale de mecanici agricoli să se înființeze pe lângă stațiunile de mașini și tractoare și pe lângă gospodăriile agricole de stat, pentru a se asigura elevilor legătura nemijlocită cu practica efectivă în producție, în numeroase cazuri această hotărîre nu a fost aplicată, înființîndu-se școli în afara unităților de producție.

Practica în producție a elevilor și a studenților nu a fost organizată astfel încît să cuprindă toate fazele producției agricole care se succed în cursul unui an. Din această cauză, în pregătirea lor rîmîn cu serioase goluri. Deseri activitatea practică se desfășoară pe terenuri școlare, în ferme didactice mici. Ca urmare, tinerii nu cunosc condițiile reale din unitățile productive dezvoltate, experiența în producție a

(Continuare în pag. 2-a)

Expoziție închinată agriculturii

De curînd, la Școala medie nr. 1 din Caracal s-a deschis o expoziție închinată încheierii colectivizării agriculturii în patria noastră. Expoziția, care a fost amenajată de membrii comisiei metodice a profesorilor de științe sociale din școală, cuprinde materiale ce ilustrează realizările agriculturii noastre socialiste, imagini din mun-

ca entuziastă a țăranilor colectivști, imagini ale construcțiilor noi ridicate prin grija partidului în satele patriei.

Din prima zi a deschiderii sale expoziția a fost vizitată de numeroși elevi, profesori și locuitori ai orașului.

I. ZAMFIRESCU
Caracal

Toate eforturile pentru încheierea cu succes a anului școlar

Sîntem în ultima etapă a anului școlar, etapă de concentrare a forțelor pentru o eficiență maximă a lecțiilor de recapitulare și sistematizare a cunoștințelor, pentru reușita tuturor acțiunilor organizate în vederea încheierii cursurilor.

Atenția cadrelor didactice se îndreaptă spre o cit mai judicioasă și folositoare revvedere a materiei, spre organizarea activităților practice continue, spre pregătirea elevilor în vederea examenelor de promovare, absolvire, admitere și maturitate. De aceea, conform recentului ordin al ministrului Învățămîntului și Culturii, în școlile de cultură generală, profesionale, tehnice, pedagogice și de artă s-au suspendat activitatea cercurilor de elevi, concursurile cultural-artistice și sportive, reuniunile și simpoziioanele, seratele literare, artistice și științifice ca

și oricare alte activități care i-ar putea supraîncărca pe elevi. Așa dar, în perioada care urmează accentul va cădea pe munca la clasă, pe organizarea studiului individual al elevilor, pentru înlăturarea rămîinerilor în urmă și pentru a spori succesele la învățătură.

O grijă deosebită trebuie acordată alegerii subiectelor de sinteză — căci, precum se știe, recapitularea nu înseamnă o parcursiere de la A la Z a materiei studiate în zeci de ore pe toată întinderea anului școlar. În paginile gazetei noastre rezervate recapitulării, cadre didactice din diferite școli sugerează o serie de asemenea subiecte la diverse discipline. Desigur, fiecare profesor a chibzuit la felul cum va organiza recapitularea. Un lucru însă se cere subliniat: răspunderea mare pe care o au profesorii în asigurarea recapitulării, judicioase a materiei, care trebuie să se bazeze pe subiecte bine gîndite, bine alese, cuprinzătoare, care să solicite gîndirea, logica elevilor, capacitatea de a aplica în viață cunoștințele căpătate în clasă. Toate acestea presupun din partea profesorului o muncă atentă, de calitate.

Un aport considerabil în această direcție îl pot aduce comisiile metodice de specialitate. În această perioadă eforturile lor se vor îndrepta mai mult spre ajutorarea pedagogilor în organizarea recapitulării. Totodată, comisiile metodice sînt chemate să-și dea sprijinul în recomandarea bibliografiei care să vină în ajutorul profesorilor pentru gruparea mai lesnicioasă a materialului și pentru aducerea la zi a problemelor. Doar viața nu stă pe loc. Iată, bunăoară, cîte documente de importanță istorică au venit să se adauge în ultimul timp celor existente numai în domeniul desăvîrșirii construcției socialismului în patria noastră: documentele sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale, hotărîrile partidului și guvernului cu privire la redistribuirea cadrelor de specialiști în agricultură și cu privire la dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol.

Dar munca de consolidare și sistematizare a cunoștințelor nu este legată numai de predare. Studiul individual al elevului își

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare

Române privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol

(Urmare din pag. 1-a)

marilor gospodării fruntașe, nu sînt pregătiți pentru a răspunde cu succes cerințelor agriculturii socialiste.

Durata de 5 ani și jumătate, stabilită pentru învățămîntul superior agricol, este prea mare, ea poate fi redusă la 5 ani, printr-o mai judicioasă folosire a timpului de școlarizare.

În planurile și în programele de învățămînt se dă o dezvoltare disproporționată disciplinelor și temelor teoretice, în detrimentul cunoștințelor necesare specialiștilor în producție. Conducerea Ministerului Agriculturii a lăsat elaborarea acestor documente în competența unor organe locale, ceea ce a făcut față acestei sarcini.

Lecțiile și cursurile predate în învățămîntul agricol reflectă slab cuceririle științei și ale tehnicii moderne, metodele cele mai noi de sporire a producției, măsurile tehnico-organizatorice care asigură maximum de eficiență economică. Multe cadre didactice nu cunosc progresele din agricultură și nevoile gospodăriilor socialiste mari.

Pentru îmbunătățirea radicală a sistemului de organizare și a conținutului învățămîntului agricol de toate gradele, pentru legarea lui mai strînsă cu practica agriculturii socialiste, în lumina noilor sarcini ce stau în fața agriculturii ca urmare a încheierii procesului de colectivizare,

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN ȘI CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

HOTĂRĂSC:

I. Învățămîntul agrozootehnic de masă pentru țărănimea muncitoare

1. Pentru ridicarea nivelului de cunoștințe agrozootehnice al țărănilor colectiviști și al muncitorilor agricoli permanenți din gospodăriile agricole de stat și din stațiunile de mașini și tractoare, sfaturile populare regionale și raionale vor organiza cursuri agrozootehnice de masă cu durata de 3 ani, la care vor fi înscriși țărani muncitori pînă la vîrsta de 40—45 de ani.

Cursurile se vor desfășura anual timp de 3—4 luni, în perioada de iarnă, cînd activitatea de producție este mai redusă și vor consta din 2—3 expuneri pe săptămînă urmate de discuții și demonstrații practice. La încheierea anilor I și II se vor ține seminarii recapitulative, iar la încheierea anului III se va da un examen, pe baza căruii absolvenții vor primi dovezi de promovare a cursului.

2. Lectorii cursurilor vor fi recrutați din rîndul specialiștilor din unitățile agricole de producție — ingineri, medici veterinari, tehnicieni agricoli și alte cadre de specialitate.

3. Consiliul Superior al Agriculturii va elabora, pînă la 1 iunie 1962, programe analitice diferențiate (cultura plantelor de cîmp, legumicultură, zootehnie) care să asigure cursanților, pe parcursul celor trei ani de studiu, un sistem încheiat de cunoștințe necesare activității de producție.

Pe baza programelor vor fi elaborate manuale care vor servi la predarea și însușirea cursurilor; acestea vor fi redactate într-un limbaj accesibil, iar conținutul lor va fi legat de probleme

de învățămînt, de condițiile concrete ale localității respective (natura solului, clima și altele) și li vor compieta cu numeroase exemple cunoscute de țărani din propria lor experiență de producție.

4. Pentru țărani colectiviști care nu vor putea fi cuprinși în cursurile agrozootehnice de masă cu durata de 3 ani se vor organiza în continuare, în cadrul căminelor culturale, cicluri de conferințe agrozootehnice.

II. Predarea obiectului „Agricultura” în școala de cultură generală de 8 ani din mediul sătesc

5. În școlile de cultură generală de 8 ani din mediul sătesc, în clasele V—VIII, se va preda obiectul „Agricultura”, în cadrul căruia elevii vor primi cunoștințe despre sol și agrotehnică, îngrășăminte și folosirea lor rațională, cultura cerealelor, horticultura, protecția plantelor, creșterea animalelor, cunoștințe despre mașinile agricole și organizarea producției agricole. Predarea cursului va fi îmbinată organic cu munca practică a elevilor, care se va desfășura în producție în G.A.C. sau G.A.S. din localitate. În acest scop se va prevedea în planul de învățămînt un timp sporit pentru aceste activități.

Practica se va organiza astfel ca elevii să participe în mod sistematic la toate activitățile ce constituie procesul muncii în agricultură.

Examenul de absolvire a școlii de cultură generală de 8 ani din mediul sătesc va cuprinde și obiectul „Agricultura”.

6. Programele și manualele necesare predării acestei discipline, pe fiecare clasă, vor fi elaborate astfel ca, pe parcursul celor patru ani de studiu, elevii să capete un sistem unitar de cunoștințe fundamentale din domeniul producției agricole.

7. Pentru predarea obiectului „Agricultura”, acolo unde este posibil, vor fi atrași profesori din învățămîntul agricol, specialiști de la stațiunile experimentale și din unitățile agricole de producție.

8. În vederea pregătirii de profesori care să predea „Agricultura” vor fi revăzute și îmbunătățite planurile și programele facultăților de științe naturale din universități și institute pedagogice de 3 ani astfel ca studenții să-și însușească cunoștințele necesare despre producția agricolă și să efectueze o perioadă de practică în agricultură. De asemenea, Ministerul Învățămîntului și Culturii va organiza cursuri de perfecționare a profesorilor de științe naturale pentru a preda obiectul „Agricultura”.

III. Pregătirea mecanicilor agricoli

9. În următorii ani, numărul tractoarelor și mașinilor cu care va fi dotată agricultura va crește considerabil. Pentru a se asigura creșterea numărului de mecanici agricoli în ritmul responsabil dotării agriculturii cu mașini vor fi școlarizați anual în această meserie 15.000 de tineri.

10. Mecanicii agricoli vor fi pregătiți în școli profesionale cu durata de 3 ani, în care vor fi primiți absolvenți ai școlii de 7 (8) ani în vîrstă de cel mult 17 ani; în funcție de necesități vor fi primiți și tineri cu stagii militare satisfăcute, pînă la vîrsta de 25 de ani.

nici agricoli vor fi organizate pe lângă S.M.T., uzine de reparații pentru utilaj agricol, gospodării agricole de stat. Directorii acestor unități vor răspunde de organizarea și de funcționarea în bune condiții a învățămîntului.

Elevii vor fi recrutați din zona de activitate a unității agricole care tutelează școala.

Instruirea practică a elevilor, pentru care va fi afectat 2/3 din timpul de școlarizare, se va face pe mașinile și în atelierele de reparații ale unității agricole tutele. Planul de învățămînt va fi astfel întocmit încît în perioada lucrărilor agricole, elevii din anii II și III să muncească efectiv în producție, conducînd tractoare sub supravegherea mecanicilor și a personalului de specialitate al unității pe lângă care funcționează școala.

11. În cazul cînd în școlile organizate pe lângă unitățile agricole de producție nu va putea fi cuprins întregul efectiv de elevi necesari anual, se vor înființa și unele centre școlare în zonele cele mai importante pentru agricultură, unde nevoile de mecanici agricoli sînt mai mari. Elevii vor fi recrutați din regiunile în care vor fi repartizați după terminarea studiilor. Aceste centre școlare vor fi dotate cu tractoare și cu alte mașini necesare însușirii meseriei. Pe lângă centrul școlar va fi înființat un atelier de reparații în care se va face instruirea practică a elevilor, prin executarea de către ei a unor lucrări pentru unitățile agricole din apropiere. Munca practică în producție a elevilor din anii II și III va fi organizată de preferință în acele S.M.T., uzine de reparații pentru utilaj agricol sau G.A.S. în care elevii vor fi repartizați după absolvirea cursurilor.

12. Absolvenții școlilor profesionale de mecanici agricoli vor trebui să cunoască caracteristicile tehnice și modul de funcționare a tractoarelor, motoarelor, mașinilor și instalațiilor agricole, să facă îngrijirile tehnice și să execute toate categoriile de reparații ale acestora; să aibă cunoștințe despre agrotehnică principalelor plante agricole; să știe să execute, cu ajutorul mașinilor toate lucrările mecanizate din agricultură.

13. Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, Ministerul Industriei Construcțiilor și Ministerul Economiei Forestiere își vor pregăti în școli proprii numărul necesar de mecanici pentru deservirea utilajelor folosite în domeniul lor de activitate.

14. Pentru pregătirea de muncitori în alte meserii care cer o anumită specializare (vinificatori, pepinieriști, însămînțări artificiale și altele) Consiliul Superior al Agriculturii va organiza, după nevoi, în unitățile de producție dezvoltate sau în stațiuni experimentale, cursuri de specializare de scurtă durată. La aceste cursuri vor fi școlarizați muncitori cu experiență practică și cu bune rezultate în producție.

IV. Pregătirea maștrilor mecanici agricoli

15. Pentru a se asigura ca în anul 1970 în gospodăriile agricole de stat să existe cîte un maistru la fiecare secție și atelier de reparații, iar în S.M.T. cîte unul la fiecare 50 de tractoare, precum și un număr de 400 de maștri pentru sectorul hidrotehnic și stațiunile experimentale, vor fi școlarizați anual 490 de elevi.

16. Pregătirea maștrilor mecanici agricoli se va face în școli tehnice de maștri cu durata de 3 ani, organizate pe lângă întreprinderile Ministerului Metalur-

precum și pe lângă uzine de reparații pentru utilaj agricol. În aceste școli vor fi admiși, pe bază de examen, absolvenții ai școlilor profesionale de mecanici agricoli, recomandați de S.M.T., G.A.S. și uzine de reparații, dintre mecanicii cei mai capabili, buni organizatori, cu o practică în această meserie de cel puțin 3 ani. Cei recomandați vor trebui să aibă vîrsta de 23—30 de ani și să fi satisfăcut serviciul militar.

17. Maistrul mecanic este ajutorul inginerului în organizarea, îndrumarea și controlul executării lucrărilor de întreținere și reparare a tractoarelor și a mașinilor agricole, precum și a instalațiilor de mecanizare și electrificarea a proceselor de producție din agricultură. El răspunde de buna funcționare a utilajului mecanic în timpul efectuării muncilor agricole. Pentru a-și îndeplini sarcinile, maistrul mecanic trebuie să cunoască toate tipurile de mașini, de tractoare și de instalații folosite în agricultură, tehnologia exploataării, întreținerii și reparații lor.

18. Practica în producție a elevilor, care va ocupa jumătate din timpul de școlarizare, va fi organizată în parte în atelierele de reparații și întreținere ale întreprinderii care tutelează școala și în parte în unitățile agricole în care elevii vor fi repartizați după absolvirea cursurilor. În timpul practicii, elevii vor participa nemijlocit, sub îndrumarea unor maștri pricepuți, la organizarea și la conducerea lucrărilor de reparații.

V. Pregătirea tehnicienilor agronomi, horticultori și veterinari

19. Pentru anul 1970 se prevede să existe:

— în gospodăriile agricole de stat cîte un tehnician agronom la 750 ha de teren arabil, cîte un tehnician veterinar la 200 unități vită mare, cîte un tehnician horticultor la 50 ha de vie sau la 150 ha de livadă sau la 50 ha grădini de legume.

— în gospodăriile colective cîte un tehnician agronom la 1.000 ha de teren arabil, cîte un tehnician horticultor la 100 ha de vie, sau la 300 ha de livadă, sau la 100 ha grădini de legume.

— în stațiunile experimentale și în unitățile de deservire a agriculturii 450 de tehnicieni agronomi, 1.450 de tehnicieni veterinari și 310 tehnicieni horticultori.

Ca urmare, vor fi școlarizați anual 890 de elevi în specialitatea agronomie, 3.700 de elevi în specialitatea veterinară și 940 de elevi în specialitatea horticultură.

20. Pregătirea tehnicienilor agronomi, horticultori și veterinari se va face în școli tehnice agricole cu durata de 4 ani. În ultimul an elevii vor munci în producție fiind salarizați corespunzător cu munca depusă. Școlile tehnice agricole vor fi organizate pe lângă unitățile agricole de stat (G.A.S. și stațiuni experimentale) și vor primi — pe bază de concurs — absolvenți ai școlilor de 7 (8) ani din mediul sătesc.

21. Planurile și programele de învățămînt vor cuprinde cunoștințele necesare pentru ca elevii să poată îndeplini în bune condiții, după absolvirea școlii, funcția de ajutoare directe ale inginerilor sau ale medicilor veterinari.

Tehnicianul agronom trebuie să cunoască biologia și agrotehnica tuturor plantelor agricole din cultura mare, inclusiv din culturile irigate, aplicarea îngrășămintelor, protecția plantelor agricole, mecanizarea și organizarea proceselor de producție.

Tehnicianul horticultor, pe lângă cunoștințele de agrotehnică, trebuie să cunoască temeinic biologia și agrotehnica pomilor, viței de vie și legumelor, producerea materialului săditor, procesul de vinificație, folosirea mașinilor și a utilajelor existente în viticultură, pomicultură, legumicultură, precum și organizarea procesului de producție în horticultură.

Tehnicianul veterinar trebuie să cunoască rasele de animale domestice, metodele de alimentație, selecție și reproducție a lor, igiena animalelor și a adăposturilor, prevenirea și combaterea bolilor la animale, exploatarea mașinilor agricole și a agregatelor folosite

zarea proceselor de producție în acest domeniu.

22. Practica elevilor, pentru care va fi afectat 50 la sută din timpul de școlarizare, va trebui astfel organizată încît aceștia să-și însușească cunoștințele practice referitoare la întregul ciclu de producție din ramura pentru care se pregătesc. În producția vegetală, elevii vor efectua direct lucrările agricole, înlocuind pe muncitori, iar în zootehnie vor îngriji în tot timpul anului, prin rotație, un anumit număr de animale.

Ultimul an de școală va fi destinat exclusiv practicii în producție în unitățile productive fruntașe, care pot asigura o temeinică pregătire de specialitate. În această perioadă, elevii își vor însuși problemele de organizare și conducere a muncilor agricole. După efectuarea anului de practică ei vor da examenul de absolvire a școlii și vor primi diploma de tehnician.

23. În perioada studiilor, elevii școlilor tehnice agricole vor primi burse constînd din întreținere completă în școală.

Parte din elevi vor primi burse de stat. După absolvirea școlii, ei vor fi repartizați pentru muncă în unități agricole de stat.

Gospodăriile agricole colective vor trimite în aceste școli bursieri proprii, urmînd ca după absolvirea școlii aceștia să lucreze în gospodăria colectivă respectivă.

VI. Pregătirea hidrotehnicienilor agricoli

24. În 1970 se prevede să existe cîte un hidrotehnician la 500 ha de teren amenajat pentru întreținerea lucrărilor hidrotehnice din G.A.S., cîte unul la fiecare din cele 700 G.A.C. situate în lunca Dunării, care dispun de suprafețe mari cu amenajări hidrotehnice, iar pentru exploatarea sistemelor de irigații cîte unul la 2.000 ha de teren amenajat.

Ca urmare, vor fi școlarizați anual 190 de hidrotehnicieni agricoli.

25. Pregătirea hidrotehnicienilor agricoli se va face în școli tehnice cu durata de 2 ani, subordonate Comitetului de stat al apelor.

În aceste școli vor fi primiți, pe bază de examen, absolvenți ai școlilor medii de cultură generală cu diplomă de maturitate. În cazul cînd nu se completează numărul de elevi planificat, vor putea fi primiți și absolvenți care nu au promovat examenul de maturitate. La note egale, vor avea prioritate elevii proveniți din mediul sătesc.

26. Conținutul învățămîntului va asigura elevilor pregătirea necesară pentru a-și putea îndeplini cu succes sarcinile ce le revin în producție. Hidrotehnicianul agricol va ajuta pe inginerul hidrotehnic la întocmirea studiilor și proiectelor, la construirea, întreținerea și exploatarea lucrărilor hidrotehnice din agricultură (irigații, deseacări, indiguiri, construcții pentru combaterea eroziunii solului). El trebuie să aibă cunoștințe de hidrometrie și hidrologie, pedologie și topografie, să cunoască organizarea executării și a exploatarea lucrărilor hidrotehnice.

27. Practica în producție a elevilor va fi organizată în unitățile agricole de stat, pe șantierul de construcții hidrotehnice sau în unitățile ce vor gospodări sistemele hidrotehnice din agricultură unde vor fi încadrați în muncă și vor executa lucrările corespunzătoare specialității lor sub supravegherea inginerilor.

VII. Pregătirea cadrelor cu studii superioare

28. În vederea asigurării cadrelor cu pregătire superioară pentru gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, gospodăriile agricole colective, pentru proiectarea, construirea și exploatarea sistemelor de hidroameliorații, precum și pentru organele de conducere a agriculturii, stațiunile experimentale, instituțiile de cercetare științifică, învățămîntul agricol și alte organe care au nevoie de astfel de specialiști, vor fi școlarizați anual 920 de studenți în specialitatea agronomie, 410 studenți în specialitatea horticultură și 780 de studenți în specialitatea medicină veteri-

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățământului agricol

(Urmare din pag. 2-a)

nară. Pentru ceilalți specialiști, a căror pregătire se face în facultăți ce deservește și alte secțiuni ale economiei naționale, planul de școlarizare, care va fi stabilit ulterior, va include și pe cei necesari agriculturii.

— Ca urmare, gospodăriile agricole de stat vor fi încadrate în 1970 cu câte un inginer agronom la 1.500 ha. de teren arabil, precum și cu ingineri agronomi în funcția de director și de inginer șef pentru producție, cu câte un inginer horticultor la 200-300 ha. de vie, sau 400-500 ha. de livadă, sau 200 ha. de grădini de legume, cu un medic veterinar la 1.000 de vaci, 1-3 medici veterinari la 5.000-15.000 de porci, 4 medici veterinari la fiecare combinat avicol, un medic veterinar la 50.000 de păsări matcă, precum și cu un inginer mecanic la 50 de tractoare fizice.

— 50 la sută din gospodăriile colective vor fi încadrate cu câte un inginer agronom-șef de secție, cu câte un inginer agronom la 1.500 ha teren arabil; 500 de G.A.C. specializate în producția de legume, fructe, struguri, vor fi încadrate cu câte un inginer horticultor-șef de secție; câte un inginer va fi încadrat la fiecare din cele 1.000 de G.A.C. care vor avea peste 500 ha de vie sau 1.000 ha de livadă și câte un medic veterinar la 1.000-1.100 unități vită mare.

Stațiunile de mașini și tractoare vor fi încadrate cu un inginer mecanic — director, cu câte un inginer mecanic la fiecare 100 de tractoare în exploatare și cu un inginer mecanic pentru reparații.

29. Cadrele cu studii superioare necesare agriculturii vor fi pregătite în institutele de învățământ superior astfel:

La institutele de învățământ superior agricol

- ingineri agronomi
- ingineri horticultori
- medici veterinari

La institutele politehnice și de construcții

- ingineri mecanici agricoli
- ingineri hidrotehnici

Durata studiilor la toate aceste specialități va fi de 5 ani.

30. Inginerul agronom este specialistul de profil larg pentru agricultură, care trebuie să cunoască agrotehnica (inclusiv în condiții de irigare), lucrările de îngrijire a plantelor de cimp, legumelor, pomilor, viței de vie, precum și tehnica creșterii animalelor. El trebuie să aibă cunoștințe privind însușirile biologice ale plantelor agricole și ale animalelor domestice, metodele de cultivare, creștere și ameliorare a acestora, lucrările de îngrijire a culturilor și de combatere a dăunătorilor, solul și tehnica lucrării lui, metodele și mijloacele de menținere și sporire a fertilității solului, alimentația și îngrijirea animalelor, folosirea tractoarelor și a mașinilor agricole, economia și organizarea întreprinderilor agricole socialiste.

31. Inginerul horticultor este un inginer agronom specializat în legumicultură, pomicultură și viticultură. El trebuie să aibă cunoștințe mai temeinice privind însușirile biologice ale plantelor horticole, ameliorarea lor, lucrările de îngrijire a culturilor legumicole, amenajarea terenurilor pentru plantațiile de vii și pomi, tehnica producerii materialului săditor și a culturilor forțate, înființarea și îngrijirea plantațiilor de vii și pomi, folosirea tractoarelor și a mașinilor agricole în culturile de legume și plantațiile de vii și pomi, vinificația, prelucrarea, păstrarea și valorificarea produselor horticole.

32. Medicul veterinar este specialistul pentru alimentația, îngrijirea, selecția, reproducția și valorificarea rațională a animalelor domestice, precum și pentru prevenirea, combaterea și tratarea bolilor la animale. El trebuie să cunoască anatomia și fiziologia animalelor, rasele de animale, metodele de creștere, de reproducție, însămințări artificiale și selecție, organizarea proceselor de producție în zootehnie și mecanizarea lor, tehnologia produselor de origine animală, precum și patologia bolilor infecto-contagioase, parazitare, mijloacele de prevenire și tratament al bolilor, economia și organizarea întreprinderilor agricole socialiste.

33. Inginerul mecanic agricol este specialistul în exploatarea,

întreținerea și repararea tractoarelor, mașinilor și instalațiilor folosite în agricultură. El trebuie să cunoască toate tipurile de mașini agricole și tractoare, tehnologia exploatarea, întreținerii și reparării acestora, precum și a instalațiilor de mecanizare și electrificarea lucrărilor de reparații curente și capitale. El răspunde de întreaga muncă privind întreținerea și buna funcționare în exploatarea a utilajelor și instalațiilor folosite în agricultură, precum și de efectuarea la timp și în bune condiții a reparațiilor acestora.

34. Inginerul pentru hidrotehnică agricolă este specialistul în proiectarea, execuția, întreținerea și exploatarea lucrărilor de irigații, desecări, îndiguiri, construcții pentru combaterea eroziunii solului, alimentări cu apă în agricultură. El trebuie să aibă cunoștințe de agropedologie, hidrologie, geotehnică, energetică și stații de pompare, de organizare și conducere a executării lucrărilor de hidroameliorații.

35. Învățământul în institutele agricole se va organiza astfel ca în fiecare an practica în producție a studenților să se desfășoare în funcție de calendarul muncilor agricole, studenții efectuând direct aceste lucrări în locul muncitorilor. Practica va fi organizată în unitățile agricole de producție și stațiuni experimentale multilaterale dezvoltate, care să satisfacă toate cerințele procesului de învățământ.

Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerul Învățământului și Culturii vor stabili, de comun acord cu unitățile de producție în care va fi organizată practica studenților, și măsurile care trebuie

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române
ION GHEORGHE MAURER

luate în fiecare unitate pentru asigurarea condițiilor de desfășurare a activității practice.

VIII. Pregătirea cadrelor economice pentru agricultură

36. Pentru rezolvarea cu competență a problemelor privind latura economică a activității de producție, precum și pentru țineră evidenței contabile în gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, gospodăriile agricole colective și la sistemele hidrotehnice, gospodăriile agricole de stat vor fi încadrate cu câte un economist cu studii medii la serviciul de contabilitate și câte 1 contabil la fiecare secție teritorială. Gospodăriile agricole colective vor fi încadrate cu câte 1,5 contabili în medie la fiecare, iar celelalte posturi necesare vor fi deținute de colectivități cu experiență, absolvenți ai unor cursuri scurte de calificare (scoțitori). Stațiunile de mașini și tractoare vor fi încadrate cu câte 1 economist și 3 contabili, iar sistemele hidrotehnice cu câte 1 economist și 2 contabili.

37. Contabilii agricoli vor fi pregătiți prin școli tehnice de contabilitate cu durata de 4 ani, care vor primi absolvenți ai școlilor de 7 (8) ani din mediul sătesc.

38. Contabilul agricol trebuie să cunoască problemele de contabilitate și să posede suficiente cunoștințe de statistică, economice și agricultură care să-i permită ca, în afară de ținerea evidenței contabile și de completarea dărilor de seamă statistice, să contribuie la analiza activității economice din unitățile agricole de producție.

IX. Dispoziții finale

39. Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu Ministerul Învățământului și Culturii și Comitetul de Stat al Planificării vor institui o comisie alcătuită din profesori universitari, oameni de știință, ingineri și tehnicieni din producție care, sub conducerea ministrului învățământului și culturii va reexamina și va îmbunătăți planurile și programele de învățământ, modul de organizare a pregătirii teoretice și a practicii în producție. Propunerile acestei comisii vor fi supuse aprobării Secretariatului Comitetului Central al P.M.R.

40. Ministerul Învățământului și Culturii împreună cu Consiliul

Superior al Agriculturii vor elabora manualele necesare pentru școlile profesionale de mecanici agricoli, școlile tehnice și învățământul superior agricol.

41. Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu Ministerul Învățământului și Culturii și Comitetul de Stat al Planificării vor analiza dotarea laboratoarelor și cabinetelor tehnice ale școlilor și institutelor de învățământ agricol și vor stabili necesarul de utilaj și material didactic pentru a asigura treptat un nivel corespunzător învățământului.

42. Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu Ministerul Învățământului și Culturii și Comitetul de Stat al Planificării vor elabora un studiu privind amplasarea în viitor a construcțiilor pentru învățământul agricol, urmărind apropierea acestuia de bazele de producție agricolă.

43. Ministerul Învățământului și Culturii va colabora cu Consiliul Superior al Agriculturii la întocmirea planurilor de învățământ. Consiliul Superior al Agriculturii va asigura condițiile pentru efectuarea practicii în producție a studenților în unitățile agricole.

44. Școlile profesionale de agricultură, horticultură, viticultură și crescători de animale din subordinea Ministerului Agriculturii și a sfaturilor populare își vor înceta activitatea la sfârșitul anului școlar 1961—1962.

Elevii care la sfârșitul anului școlar 1961—1962 vor promova anul I al școlilor profesionale agricole își vor continua studiile în anul II al școlilor tehnice agricole din aceeași specialitate.

Elevii care la sfârșitul anului școlar 1961—1962 vor promova anul II al școlilor profesionale agricole își vor continua studiile în anul II al școlilor tehnice agricole din aceeași specialitate.

Elevii care la sfârșitul anului școlar 1961—1962 vor absolvi școlile profesionale agricole, pot fi primiți în anul III al școlilor tehnice agricole.

45. Școlile tehnice de maiștri agricoli care pregătesc cadre în specialitățile agronomie, zootehnie, horticultură, viticultură și școlile tehnice care pregătesc veterinari și contabili agricoli, nu vor mai primi elevi în anul I, funcționând în lichidare cu seriile de elevi în curs de școlarizare.

46. Pentru realizarea unei școlarizări care să asigure pregătirea până în 1970 a necesarului de cadre cu pregătire medie și superioară se vor aloca fondurile necesare sporirii în mod corespunzător a spațiului de învățământ al școlilor și al institutelor agronomice existente.

Un grup de studenți se pregătesc pentru a deveni cadre calificate în agricultură socialistă. La ora de laborator surprinsă în timpul unei activități de învățământ, un profesor de specialitate, îndrumându-i de profesor de specialitate, prezintă o secțiune într-un bob de grâu.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Ministrul Învățământului și Culturii a semnat recent un ordin privitor la mai buna organizare a activității școlare în perioada de încheiere a anului școlar, astfel ca elevii să dispună de timpul necesar în vederea însușirii temeinice a cunoștințelor, a recapitulării și sistematizării materiei, precum și a pregătirii în cele mai bune condiții pentru examenele de promovare, absolvire, admitere și maturitate.

În ordin se arată că în perioada care a mai rămas până la încheierea cursurilor elevii din școlile de cultură generală, profesionale, tehnice, pedagogice și de artă vor participa numai la lecțiile și activitățile prevăzute în planurile de învățământ și în programele școlare. În această perioadă se suspendă organizarea, pregătirea și participarea elevilor la activitățile în afara clasei și extra-școlare: concursurile de elevi, concursurile culturale, artistice și sportive, reuniunile

simpozioanele, seratele literare, artistice și științifice etc., schimburile de experiență între elevii diferitelor școli etc. Vizitele, excursiile, vizionarea expozițiilor, muzeelor și a spectacolelor vor fi organizate numai dacă sînt direct legate de repetarea și consolidarea cunoștințelor.

Programul serbărilor școlare din această perioadă va fi alcătuit din coruri, dansuri, recitări etc. pregătite cu elevii în restul anului școlar, în orele prevăzute de planurile de învățământ (muzică, literatură, ansamblu coral, educație fizică și sport), precum și în cercurile de elevi.

Activitatea școlilor sportive de elevi se reduce în perioada încheierii trimestrului al III-lea la o lecție de antrenament pe săptămână. În restul orelor prevăzute în planul de învățământ profesorii vor desfășura activitatea metodică în cadrul școlii și al comisiilor pe ramuri de sport.

Școlile speciale de 8 ani de muzică vor reduce, în lunile mai și iunie, numărul orelor prevăzute în planul de învățământ la obiectele de specialitate muzicală de la 6 la 5. În restul orelor prevăzute în planul de învățământ, profesorii încadrați la aceste obiecte vor desfășura activitate metodică în cadrul școlii. Școlile de muzică vor putea organiza concerte și audii folosind numai materialul studiat în celelalte perioade ale anului școlar.

Pe lângă măsurile prevăzute mai sus se vor aplica, în continuare, prevederile ordinului M.I.C. și instrucțiunile comune ale M.I.C. și C.C. al U.T.M. cu privire la evitarea și înlăturarea supraîncărcării elevilor.

Conducerile școlilor, dirigenții și cadrele didactice sînt chemate să sporească exigența în munca de pregătire a elevilor, să-i îndrumeze și să-i ajute pe elevi în însușirea materialului predat. În recapitularea și sistematizarea cunoștințelor și în organizarea studiului individual, în așa fel încît rezultatele obținute la sfârșitul anului școlar și la examene să fie cât mai bune.

Cei mai mici elevi din școlile patriei vor termina în curând primul lor an de învățură. În clișeu: aspect din clasa I a Școlii de 8 ani nr. 4 din Capitală.

In sprijinul muncii profesorilor

Sub îndrumarea Comitetului raional P.M.R., comitetul sindicalului învățământ din raionul V. I. Lenin al Capitalei și-a prevăzut în planul de muncă al trimestrului în curs o serie de acțiuni care să contribuie la încheierea cu bune rezultate a anului școlar.

Încă de la începutul lunii aprilie comitetul sindicalului a instruit activul sindical punându-i în față obiectivele principale ale muncii în această perioadă. Întreaga activitate a fost orientată spre sprijinirea directorilor de școli, a cadrelor didactice, în vederea parcurgerii ritmice și integrale a materiei prevăzute pentru ultimul trimestru, în vederea recapitulării cunoștințelor și a sprijinirii elevilor mai slabi și, în sfârșit, în vederea bunei pregătiri pentru examenele a elevilor din clasele a VII-a și a XI-a.

Un loc important s-a acordat organizării consfătuirilor de muncă legate de recapitularea materiei la sfârșit de an școlar. Asemenea consfătuiri s-au desfășurat la școlile nr. 132, 142, 141, 146, 128, 124 și la școlile medii nr. 23, 27, 36. În cadrul lor s-au dezbătut metodele și procedeele cele mai eficiente pentru consolidarea și sistematizarea cunoștințelor elevilor. Multe cadre didactice au dat cu prilejul consfătuirilor, sugestii importante privind alegerea temelor pentru lecțiile recapitulative, folosirea unui material didactic variat, menit să stărnească interesul elevilor, organizarea unor vizite în întreprinderi și la muzee, care să lege mai strâns cunoștințele cu viața.

Roadele consfătuirilor de muncă n-au întârziat să se arate. Astfel, la Școala de 8 ani nr. 128, grupa sindicală l-a sprijinit pe profesorul de istorie să organizeze cu elevii clasei a VI-a lecții recapitulative la Muzeul Militar Central. Școala de 8 ani nr. 142 va organiza lecțiile de recapitulare la zoologie în cadrul secției zootehnice a gospodăriei de stat Bragadiru și la muzeul de științe naturale „Grigore Antipa”. Și organizațiile sindicale de la școlile de 8 ani nr. 150, 131, 141, 135 și 129 s-au preocupat de planificarea excursiilor și a vizitelor în întreprinderi în perioada de re-

capitulare. La școlile nr. 143 și 136, care au terenuri școlare bine organizate, s-au planificat pentru această perioadă lecții de sinteză pe teren.

În numeroase școli organele sindicale, îndrumate de birourile organizațiilor de partid, au luat măsuri pentru intensificarea schimbului de experiență prin lecții deschise și interesanțe. Tematica lecțiilor deschise a fost fixată în funcție de problemele ridicate de cadrele didactice în consfătuirile de muncă.

Pentru asigurarea unor condiții mai bune de pregătire a elevilor s-a intensificat activitatea lectoratelor cu părinții, ca mijloc de mobilizare a familiei pentru o colaborare mai strânsă cu școala.

Un accent deosebit, în cadrul recapitulării materiei la clasele a VII-a și a XI-a, se pune pe alegerea unor teme de sinteză, care să vină în sprijinul pregătirii pentru examenele de absolvire și concursul de admitere.

În acest scop organizațiile sindicale din multe școli ale raionului nostru au inițiat discuții și consultații cu sprijinul celor mai buni dintre profesori. În urma acestor consultații profesora de istorie Margareta Rizeanu și-a propus, de pildă, pentru lecțiile recapitulative de la clasa a VII-a, teme ca: „Mișcarea muncitorească la noi în țară”, „Lupta țărănimii din patria noastră pentru pământ, de-a lungul veacurilor”, iar tovarăsa Victoria Constantinescu, profesoară de geografie, și-a planificat, printre altele, o lecție de recapitulare cu subiectul: „Dezvoltarea economiei naționale în lumina Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R.”.

S-a intensificat de asemenea, în această perioadă, munca pentru combaterea modicrității, prin ajutorarea elevilor rămași în urmă. Comitetele sindicale de secție și organizatorii grupelor sindicale de la școlile nr. 130, 128, 136, 143 etc. au sprijinit conducerea școlilor în organizarea de meditații și consultații, a ajutorului reciproc între elevi etc.

Activiștii sindicali din școli muncesc în această etapă cu simț de răspundere pentru a aduce o contribuție cât mai mare la încheierea cu succes a anului de învățământ. Sugestiile lor concrete și competente, acțiunile pe care le organizează în vederea răspândirii experienței bune a învățătorilor și profesorilor constituie un prețios sprijin pentru conducerea școlilor în vederea intensificării eforturilor în acest trimestru hotărâtor pentru încheierea cu bune rezultate a anului școlar.

Prof. FLORICA TOMESCU
vicepreședinta Comitetului
sindicalului învățământ din
raionul Lenin

In atenția profesorilor de limba și literatura română

Mărețele înfăptuiri obținute de clasa muncitoare din țara noastră sub conducerea înțeleaptă a partidului, încununate prin victoria definitivă a socialismului la orașe și sate, constituie multiple și variate izvoare de îmbogățire și înnoire a conținutului literaturii noastre contemporane.

Scriitorii reflectă cu pasiune și entuziasm, în versuri, reportaje și schițe, în romane și piese de teatru, realitățile satului contemporan, tema colectivizării agriculturii, cu principalele probleme ce decurg din acest eveniment de însemnătate istorică pentru poporul nostru. Poeții și prozatorii cîntă munca entuziasată a colectivizatorilor pe ogoarele fără haturi, foloasele muncii în comun pe pământurile înfrățite, recunoștința caldă a țărănimii față de partidul care a îndrumat-o cu mină sigură pe drumul gospodăriei colective, bucuria vieții noi, dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor, făurirea omului nou.

Cunoașterea de către tineretul școlar a principalelor opere din literatura noastră care oglindesc în chip artistic diferite etape ale

LECȚII LA MUZEU

entru a da lecțiilor recapitulative de istorie pe care le țin cu elevii mei din clasa a IV-a o formă interesantă și atractivă, cu elemente noi, am socotit binevenită organizarea unor asemenea lecții la Muzeul regional din localitate.

În prima lecție mi-am propus să consolidez cunoștințele copiilor în legătură cu orînduirea comunei primitive și cu orînduirea sclavagistă, ilustrînd dezvoltarea economico-socială și politică a acestor orînduiri cu materialul arheologic descoperit în regiunea Suceava. Pentru desfășurarea în bune condiții a acestei prime lecții am luat în prealabil legătura cu ghidul secției de istorie a Muzeului, care m-a informat asupra exponatelor.

Mi-am făcut o sumă de însemnări, avînd în vedere că lecția nu trebuie să depășească nivelul de înțelegere al elevilor de clasa a IV-a. Concomitent cu pregătirea mea personală, am organizat și pregătirea elevilor, atrăgîndu-le atenția asupra problemelor la care ne vom opri îndeosebi.

În discuția introductivă a lecției am arătat elevilor că în secția de istorie a muzeului regional sînt ogîndite aproape toate laturile vieții și a activității societății omenești din trecut pe teritoriul regiunii și orașului nostru. Prin discuții am recapitulat cunoștințele elevilor despre condițiile în care au trăit oamenii din comuna primitivă, despre faptul că necesitatea de a se hrăni, de a-și apăra viața, i-a determinat să făurească în comun unelte și arme și să le folosească în comun. Pentru a ilustra cele expuse, le-am arătat copiilor diferite lame, cuțite, topoare șlefuite și perforate găsite pe teritoriul regiunii, obiectele din lut ars găsite la Trușești, precum și urmele găsite pe platoul de la Scheia, apoi cele din epoca metalelor descoperite la Rânghilești.

Discuțiile asupra orînduirii comunei primitive s-au încheiat cu concluzia că în lupta grea cu natura oamenii au pus bazele dezvoltării de mai târziu a societății. Elevii au arătat, folosind exponatele, că uneltele de muncă au devenit, o dată cu trecerea timpului, mai complicate și mai perfecționate: de la uneltele de piatră necioplită s-a trecut la săgeți și topoare șlefuite, la obiecte din os și, în sfîrșit, la folosirea metalelor, că pe măsură ce omul a început să dobîndească un surplus de produse s-a ajuns la apariția deosebirilor sociale dintre oameni

și în consecință la apariția claselor sociale, la lupta de clasă.

Trecînd mai departe am discutat despre orînduirea sclavagistă. Vasul dacic lucrat cu roata, o amforă romană cu două torți, un vas roman de provizii și alte obiecte descoperite în 1960 la Scheia — o așezare dacică din secolul II e.n. — ca și conținutul mormintului de incinerare de la Cucorăni-Botoșani, le-au permis elevilor să vadă progresele pe care le-au făcut oamenii în această orînduire. Totodată, tablourile ce înfățișează munca sclavilor și pedepsele la care erau supuși de către stăpîni i-au ajutat să înțeleagă mai bine relațiile dintre oameni, ordinea politică și de stat.

În cea de a doua lecție am urmărit sistematizarea și îmbogățirea cunoștințelor despre orînduirea feudală. Modul de pregătire și organizare a fost același ca și la prima lecție.

La începutul lecției am purtat discuții din care au rezultat caracteristicile orînduirii feudale și manifestările luptei de clasă dusă de iobagi (fuga de pe moșia feudalului, haiducia, răscoalele). Am trecut apoi la demonstrarea exponatelor existente în muzeu privitoare la orînduirea feudală. Le-am arătat astfel elevilor pluguri de lemn cu brăzdarul de fier, hîrlețe de lemn cu tășul de fier — unelte cu care trebuiau să trudească din greu iobagii pe moșiile boierilor sau ale mănăstirilor. I-a impresionat mult pe copii tabloul care înfățișează transportul dijmii la o mănăstire de către iobagi, sub loviturile de bici ale slugilor stăpînirii, ca și documentul care datează din 1612 și care impune mănăstirea Voroneț să-și readucă „cu ștreangul de gît” pe cei fugiți din cauza crunței și nemiloasei asupriri. Aceste imagini au fixat pentru todeauna în mintea copiilor condițiile în care trăiau și munceau iobagii.

Cu interes au cercetat elevii și armele din epoca feudală: cămașa de zale, săgețile, virfurile de lame, proiectilele de piatră pentru praștie, rotocoalele de piatră, ghiulelele de piatră și fier, buzduganele cu care moldovenii și-au apărat cu vitejie cetatea de scaun.

Deși am experimentat pentru prima dată acest tip de lecții am ajuns la concluzia că ele pot fi generalizate acolo unde condițiile permit, constituind un foarte bun mijloc de consolidare a cunoștințelor elevilor, de înțelegere și interpretare a faptelor, evenimentelor istorice în general.

LIGIA NEMES,
învățătoare, Școala pedagogică
„A. S. Makarenko”-Suceava

la Olțina de Paul Anghel (capitolul „Olțina și Iurii Alexeevici Gagarin”).

Pentru clasa a XI-a:
Socialism de M. Beniuc, „Gazeta literară” din 3 mai 1962; Partidului, slavă! de Dan Deșliu, „Știința” din 2 mai 1962; Acum de Al. Andrițoiu, „Gazeta literară” din 3 mai 1962; Porniți, tractoare de V. Porumbacu, „Gazeta literară” din 29 martie 1962; Azi în sat e sărbătoare, Peste deal, peste cîmpie, Floare-albăstră din grădină — cîntece noi publicate în „Știința tineretului” din 20 aprilie 1962; Victoria de la Olțina de Paul Anghel (capitolul „Drum spre vest, pe hotarul Victoriei”).

Profesorii vor putea recomanda și alte opere, cu aceeași temă, spre a fi citite în vacanță. În lecțiile de sinteză la clasa a XI-a, profesorii vor putea aminti și eventual prezenta pe scurt unele opere în proză, fără a cere elevilor să le citească pînă la sfîrșitul anului, ca de exemplu „Drum deschis” de Șerban Nedelcu, „Revedere” de Remus Luca etc.

procesului de transformare socialistă a agriculturii ca „Mîtreă Cocor”, „Desfășurarea”, „Bărăgan”, „Șetea”, trebuie completată cu cunoașterea noilor lucrări inspirate din realitatea socialistă a satelor noastre.

Ținîndu-se seama de timpul care a mai rămas pînă la încheierea anului școlar, pentru a nu duce la supraîncărcarea elevilor, se recomandă citeva texte literare ce ogîndesc viața nouă a satelor complet colectivizate, prin lectură și analiza cărora elevii își vor întregi cunoștințele și pe care le vor folosi și în lecțiile de recapitulare și sinteză. Din aceste texte profesorii vor alege 2—3, pe care consideră că le pot analiza cu elevii în această perioadă.

Pentru clasa a VII-a:
Socialism de M. Beniuc, „Gazeta literară” din 3 mai 1962; Partidului, slavă! de Dan Deșliu, „Știința” din 2 mai 1962; Primăvara nouă de George Lesnea, „Gazeta literară” din 29 martie 1962; Preverbe de Victor Tulbure, „Gazeta literară” din 3 mai 1962; Colective-n țara-întregă și Bucuria tuturor, „Știința tineretului” din 20 aprilie 1962; Victoria de

Lucrările de laborator — mijloc de consolidare a cunoștințelor

În recapitularea cunoștințelor de fizică se pot folosi, după cum se știe, mijloace variate: lecții, rezolvări de probleme, vizite în întreprinderi, lucrări de laborator. În articolul de față mă voi opri numai la lucrările de laborator arătând cum le utilizez pentru a contribui cu ajutorul lor la consolidarea cunoștințelor elevilor, la legarea studiului fizicii de practică, de viață.

Iată, de pildă, cum mi-am propus să organizez lucrările de laborator pentru recapitularea legilor curentului electric continuu.

Înainte de toate, m-am preocupat să asigur suficiente truse de lucru, astfel încât să nu lucreze mai mult de 2—3 elevi la un aparat. M-am îngrijit ca trusele să fie dotate cu absolut tot ceea ce este necesar pentru experiențele respective, căci astfel elevii sînt mai disciplinați, preocupați numai de munca pe care trebuie s-o efectueze. Voi folosi pentru lucrarea de laborator niște dispozitive simple, pe care le-am executat în timpul anului cu elevii la cercul tehnic de construcții de aparate. Aceste dispozitive cu care se pot studia legea lui Ohm, legile lui Kirchhoff, legarea conductorilor în serie și paralel etc. sînt confecționate din rezistențe de reșou fixate pe planșete de lemn lustruit. Toate experiențele respective se pot efectua ușor prin simple comutări de călăreți. S-au asigurat atîtea dispozitive (împreună cu conductorii mobili pentru conexiuni), aparate de măsură de curent și surse de curent încît să revină o trusă completă la o grupă de 2—3 elevi. Pentru determinarea echivalentului termic al unității de lucru mecanic prin efectul termic al curentului electric am confecționat împreună cu elevii dispozitive ca cele indi-

cate în manualul de clasa a X-a, la pagina 139.

Deși elevii sînt familiarizați din timpul anului cu minuțioasă aparatelor de măsură, totuși, spre a evita posibilitatea distrugerii acestora în cazul unei conexiuni greșite, am numit cite un responsabil pentru fiecare grupă și în ajunul lecției recapitulative voi face un scurt instructaj cu aceștia.

În recreația dinaintea orei de recapitulare voi desena pe tablă aparatele. Lecția va începe printr-o scurtă introducere teoretică. Le voi cere elevilor să dea explicația electronică a curentului electric, să arate care sînt mărimile întîlnite în studierea legilor curentului electric continuu (tensiune, intensitate, rezistență electrică a conductorilor), care sînt unitățile de măsură ale acestor mărimi. Va avea loc apoi demonstrația aparatelor cu care se măsoară mărimile respective și se va arăta cum se conectează acestea în circuit. Deoarece acum, la sfîrșitul anului, elevii cunosc ampermetrele și voltmetrele de diferite tipuri le voi cere să precizeze ce aparate de măsură sînt pe mesele de lucru și pe ce principii se bazează funcționarea lor.

Trecînd la recapitularea legilor curentului continuu, îi voi întreba pe elevi care sînt aceste legi, le voi cere să scrie pe tablă relațiile matematice corespunzătoare și să explice aplicațiile lor practice. Imi propun să le cer să interpreteze relațiile

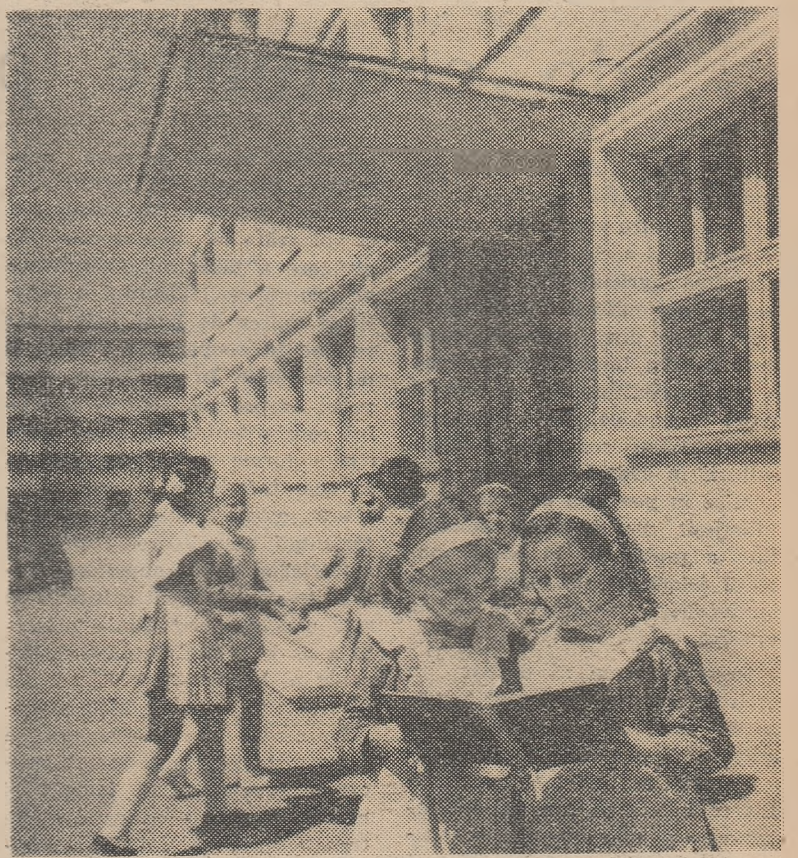
$$I = \frac{U}{R}; \sum I_k = 0; \sum I_k R_k = 0$$

și să arate cum se determină ele în practică.

Va începe apoi efectuarea propriu-zisă a lucrărilor. Cîteva grupe de elevi vor efectua experiența prin care se demonstrează legea lui Ohm. Voi cere unuia dintre ei să arate cum e confecționat aparatul cu care se lucrează și modul de lucru. Apoi elevii vor începe să lucreze, ghidîndu-se după referatul pregătit în prealabil pentru fiecare lucrare. În timp ce aceste grupe vor lucra, voi trece la elevii care vor executa experiențele privitoare la legile lui Kirchhoff și legarea conductorilor în paralel. Voi proceda la fel ca la primele grupe. După ce și acești elevi vor începe să lucreze voi trece la grupele care vor determina echivalentul caloric al unității de lucru mecanic prin legea Joule-Lenz. Voi verifica pe rînd rezultatele obținute la cele trei lucrări.

În timpul anului i-am deprins pe elevi să lucreze singuri. Astfel am acum siguranța că ei vor lucra repede și bine, avînd prilejul să studieze practic încă o dată legea lui Ohm și legile lui Kirchhoff, să aprofundeze cunoștințele acumulate în timpul anului și să verifice relațiile învătate. Efectuarea lucrărilor practice dă totodată elevilor prilejul să-și consolideze cunoștințele însușite și să înțeleagă mai bine principiul de funcționare a aparatelor.

Prof. S. MORA
Școala medie nr. 15
„Elena Sirbu”

In recreație.

Planuri de recapitulare la științe naturale

Membrii cercului pedagogic de științe naturale din Ploiești au discutat pe larg, într-una din ședințele recente ale cercului, problemele privitoare la buna organizare a recapitulării. Pe baza concluziilor la care au ajuns în cadrul acestei discuții și ținînd seama de particularitățile fiecărei clase, au întocmit planurile de recapitulare și au comunicat elevilor temele propuse, ca și materialul ce trebuie studiat pentru fiecare temă în parte. Elaborînd planurile lecțiilor recapitulative profesorii au căutat să reflecte larg, în cadrul acestora, sarcinile trasate agriculturii noastre de către sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Ei au hotărît să se refere, în lecțiile de sinteză ținute la botanică, la măsurile agrotehnice înaintate, să arate rolul deosebit pe care-l prezintă hibridii în sporirea producției agricole, să facă cunoscute elevilor metodele folosite în vederea atingerii și depășirii unei producții de porumb de 5.000 kg boabe la hectar. Lecțiile recapitulative vor fi ilustrate cu exemple concrete din munca desfășurată în gospodăriile colective Brazi, Bărcănești, Bucov etc.

Pentru a da lecțiilor de recapitulare un caracter de sinteză, de generalizare, profesorii vor include în cadrul lor noțiuni de morfologie, de ecologie și de fiziologia organismului vegetal și animal. De exemplu, în clasa a IX-a se va discuta la zoologie despre evoluția funcțiilor de relație la vertebrate, temă în cadrul căreia se va recapitula morfologia și fiziologia sistemului nervos și muscular la vertebrate. Cu scopul de a se introduce un element nou în lecție discuția va fi axată pe evoluția acestor sisteme în strînsă corelație cu mediul.

Și în recapitularea cunoștințelor de zoologie la clasa a VI-a se va avea în vedere prezentarea într-o formă nouă a materiei. Astfel, în timp ce în cursul anu-

lui ordinea studierii animalelor a respectat principiul pedagogic al trecerii de la cunoscut la necunoscut, recapitularea finală va urma linia evolutivă: de la animale inferioare — protozoarele, la cele superioare — mamiferele, respectîndu-se principiul care stă la baza biologiei.

La botanică în clasa a V-a se vor ține lecții de recapitulare privind înmulțirea plantelor, în cadrul cărora elevii vor repeta cele studiate anterior despre procesul morfofiziologic al înmulțirii. Tema înmănușiază o serie de capitole studiate separat în cursul anului, dînd o privire de ansamblu asupra procesului de înmulțire a plantelor, deoarece include probleme ca importanța înmulțirii plantelor în natură și în viața omului, rolul omului în dirijarea înmulțirii plantelor etc. În același timp ea va fi îmbogățită cu un element nou — evoluția procesului morfofiziologic al înmulțirii de la organisme vegetale inferioare (bacterii) la organisme vegetale superioare (angiosperme).

La clasa a VII-a la anatomie s-a socotit indicată introducerea unor teme recapitulative privind organismul uman ca un tot unitar și rolul activității reflexive în coordonarea celorlalte funcții din organism, în tratarea cărora pot fi îmbinate noțiunile de anatomie, de fiziologie și de igienă.

Tematica recapitulării finale întocmită de fiecare profesor reflectă preocuparea pentru îmbunătățirea continuă a cunoștințelor acumulate de elevi. Un loc important se va asigura în cadrul lecțiilor recapitulative proiectelor și demonstrațiilor la microscop. În același timp, profesorii și-au propus să organizeze vizite la gospodăriile agricole colective sau la Muzeul regional de științe naturale, ca și excursii în natură, unde elevii vor putea cunoaște nemijlocit cele studiate în clasă.

Prof. CRISTEA ȘERBAN

Toate eforturile pentru încheierea cu succes a anului școlar

(Urmare din pag. 1)

are și el importanță în ansamblul acestor munci. El îl obligă pe elev la o activitate intensă, îl ajută să desprindă singur, din complexitatea problemelor, firul conducător, lucrurile esențiale, sporindu-i independența în muncă. Fără studiu individual acasă, în condiții prielnice, munca de recapitulare pe care o desfășoară în clasă profesorul împreună cu elevii nu va putea avea efectul dorit. Tocmai de aceea diriginții, profesorii, ajutați și îndrumați de directorii școlilor, de comisiile metodice trebuie să se intereseze de felul cum se pregătesc elevii pentru lecțiile de recapitulare. Este indicat ca la orele de dirigiență să se dea îndrumări în acest sens și pe cît posibil, dirigintele să se intereseze de stilul de muncă al elevilor școlari. Un mare ajutor pentru această activitate îl constituie și în această etapă organizațiile U.T.M., care îl îndrumă pe elevii la activități și îl îndrumă să-și însușească cu toată seriozitatea cunoștințele. Diriginții în special au datoria să folosească din plin oportunitățile pe care le pot primi din partea eleviștilor, a organizațiilor de pionieri. De asemenea, un mare însemnătate are legătura cu părinții.

Ci sunt profesorii de specialitate care desigur vor da lecții speciale cu privire la cunoștințele de recapitulare a profesorilor de materie a elevilor. Să nu existe clasă în care dirigintele să nu poată spune ce fel de școală va urma cutare sau cutare elev, în care să nu se fi dus muncă pentru a-i convinge pe tineri să se orienteze spre meserii în care ar pu-

pas activitatea elevilor mai slabi la învățătură și care au nevoie de un ajutor suplimentar.

O problemă de o deosebită importanță ce trebuie să stea în atenția cadrelor didactice, a directorilor și diriginților în această etapă a anului școlar este organizarea activității practice continue a elevilor.

De pe acum cadrele care răspund de desfășurarea practicii în producție trebuie să reflecteze asupra muncii pe care o vor duce cu elevii. Aceasta cu atît mai mult cu cît practica în producție trebuie să constituie o contribuție însemnată la legarea cunoștințelor teoretice de viață, la consolidarea acestor cunoștințe, la familiarizarea școlarilor cu atmosfera de muncă din producție. Ea dă profesorului cel mai bun prilej de a-i învăța pe elevi, așa cum spunea Lenin adresîndu-se tineretului, să transforme comunismul — din formule, sfaturi, rețete, prescripții și programe gata învățate într-un element viu pentru munca lor nemijlocită.

În cursul anului școlar cei mai mulți dintre profesorii s-au ocupat desigur și de ceea ce vor face elevii după ce vor absolvi școala elementară sau medie. Au discutat cu ei îndelung îndrumîndu-i, în raport cu aptitudinile, spre un tip sau altul de școală. În această perioadă trebuie să crească preocuparea pentru orientarea profesională a elevilor. Să nu existe clasă în care dirigintele să nu poată spune ce fel de școală va urma cutare sau cutare elev, în care să nu se fi dus muncă pentru a-i convinge pe tineri să se orienteze spre meserii în care ar pu-

ta da mai bune rezultate. O atenție specială trebuie acordată îndrumării absolvenților spre sectoarele direct productive, acolo unde se creează bunurile materiale ale societății. Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne cu privire la redistribuirea cadrelor de specialiști în agricultură, precum și aceea privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol subliniază faptul că îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste la sate, consolidarea economico-organizatorică și dezvoltarea unităților agricole socialiste, sporirea continuă a producției agricole cer o permanentă creștere a numărului de specialiști, paralel cu îmbunătățirea nivelului de pregătire a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor agricoli. De aici se desprinde pentru învățămîntul de cultură generală sarcina de a îndruma un mare număr de elevi spre școlile cu profil agricol. Este de datoria diriginților să le vorbească elevilor despre frumusețea muncii pe ogoare, despre grija pe care o acordă partidul condițiilor de muncă și de viață ale specialiștilor care lucrează în gospodăriile agricole colective și de stat.

Rezolvarea cu succes a problemelor serioase pe care le ridică sfîrșitul de an școlar depinde de munca noastră, de răspunderea cu care ne primim sarcinile. Și, bineînțeles, de măsura în care, în școală, forțele pedagogilor s-au unit pentru îndeplinirea sarcinilor comune pe care le au în această etapă, ce trebuie să se sfîrșească cu o situație bună la învățătură pe școală și pe clase.

Recapitulînd cunoștințele de economie politică

Desigur că mulți profesori de economie politică s-au gândit să includă printre problemele de recapitulare și acelea privind superioritatea agriculturii socialiste asupra agriculturii capitaliste. Necesitatea unei asemenea teme decurge din importanța pe care o are agricultura în ansamblul vieții economice, din importanța transformării socialiste a agriculturii în cadrul sarcinilor economice în perioada de trecere, și în sfîrșit, din deosebita actualitate a problemei în acest moment istoric de încheiere a colectivizării agriculturii în patria noastră.

Propunîndu-mi să dezbăt în cadrul recapitulării finale a materiei tema „Superioritatea agriculturii socialiste asupra agriculturii capitaliste” m-am gândit ca în ora pe care mi-am rezervat-o pentru recapitularea cunoștințelor din acest domeniu să scot în relief cîteva din cele mai importante probleme: 1. Situația agriculturii capitaliste în perioada crizei generale a capitalismului. 2. Aplicarea creatoare de către P.M.R. a învățaturii marxist-leniniste cu privire la transformarea socialistă a agriculturii. 3. Încheierea procesului de colectivizare a agriculturii în țara noastră. Sarcinile actuale în domeniul agriculturii în lumina documentelor sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale.

Prima parte a lecției, în care de fapt intenționez să creez cadrul discuțiilor, va reliefa pe scurt rolul agriculturii în dezvoltarea economiei, precum și situația ei în capitalism și în special în cea de a treia etapă a crizei generale a capitalismului, ca și situația agriculturii în România burgheză-moșierească.

Pentru pregătirea discuțiilor la acest prim punct din temă voi îndruma pe elevi să folosească manualul precum și părțile referitoare la problemele respective din Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Voi aduce completări și date suplimentare din materialele pe care socotesc util să le parcurg în vederea recapitulării, ca de exemplu „Documente din Istoria P.C.R. 1929-1933”, ca și articolele „În legătură cu rolul agriculturii în dezvoltarea economică” de acad. Vasile Malinski („Probleme economice” nr. 12 din 1961) și „Cum trăiesc oamenii pe pămînt” de acad. A. Kașkarov („Timpuri Noi” nr. 19 din 1962).

Începînd tratarea problemelor principale din temă, ne vom opri mai întîi la „Aplicarea creatoare de către P.M.R. a învățaturii marxist-leniniste cu privire la transformarea socialistă a agriculturii”. În acest scop voi reveni la o serie de probleme teoretice despre necesitatea transformării socialiste a agriculturii, despre planul cooperatist al lui Lenin și despre principiile de bază ale acestui plan. Voi sublinia faptul că transformarea socialistă a agriculturii este impusă de legi economice obiective ca legea concordanței relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție, legea dezvoltării planice proporționale a economiei, legea economică fundamentală a socialismului.

agricultura bazată pe mica producție nu asigură reproducția lărgită, generează capitalism etc. și voi arăta că singura cale de atragere a țărănimii muncitoare pe drumul socialismului o constituie unirea de bună voie a țăranilor în cooperative agricole de producție. În continuare vom vorbi despre respectarea liberului consimțămînt, folosirea diferitelor forme ale cooperatiei, de la cele inferioare la cele superioare, cointeresarea materială a țărănimii muncitoare, sprijinul material al clasei muncitoare, înfăptuirea revoluției culturale la sate etc., care constituie principiile de bază ale planului cooperatist al lui Lenin. Voi orienta discuțiile în așa fel încît să rezulte modul în care Plenara din 3-5 martie 1949 a reflectat aplicarea creatoare a învățaturii marxist-leniniste cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, legea generală a revoluției și construcției socialismului.

În dezvoltarea ultimei probleme „Încheierea procesului de colectivizare a agriculturii în țara noastră. Sarcinile actuale din domeniul agriculturii în lumina documentelor sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale” ne vom sprijini, firește, pe datele și aprecierile din Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiune precum și din hotărârile ulterioare ale C.C. al P.M.R. și ale Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne.

Discuțiile la această problemă vor fi axate pe unele din principalele probleme ale Raportului: 1. „Victoria socialismului la sate, confirmare strălucită a justetei politicii partidului”. 2. „Căile creșterii continue a producției agricole vegetale și animale”. 3. „Fiecare gospodărie colectivă — o unitate puternică, înfloritoare”.

Discutarea problemei privind victoria socialismului la sate are ca scop să analizeze, pe baza faptelor concrete, superioritatea agriculturii noastre socialiste asupra celei capitaliste și să schițeze perspectivele strălucite care stau în fața poporului nostru în ceea ce privește nivelul său material și cultural. Voi conduce discuțiile astfel încît să se sublinieze faptul că, aplicînd cu fidelitate și consecvență indicațiile Plenarei din 3-5 martie 1949, Partidul Muncitoresc Român, în fruntea maselor populare, a înfăptuit cea mai dificilă sarcină a construcției socialismului. În această muncă partidul a dat dovadă de spirit creator atît în aplicarea lozincii de alianță cu țărănimia, cît și în îmbinarea formelor inferioare de cooperare cu cele superioare. În toți cei 13 ani cît a durat această muncă partidul și statul nostru au asigurat o creștere constantă, fără salturi și grabă nejustificată, colectivizarea, mergînd mină în mină cu crearea bazei tehnice materiale a socialismului.

Se vor analiza apoi argumentele care demonstrează superioritatea agriculturii noastre socialiste: proprietatea socialistă care a devenit atotcuprinzătoare, relațiile de tip nou, de colaborare și ajutor reciproc ce s-au statornicit la sate. Totodată, vom trata despre întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare — condiție și rezultat al transformării socialiste a agriculturii — precum și despre înlăturarea antagonismului dintre oraș și sat — de asemenea factori care demonstrează superioritatea relațiilor de producție din cadrul agriculturii socialiste față de cele existente în capitalism.

Repartiția după muncă și aplicarea tot mai judicioasă a cointeresării materiale, care au ca rezultat permanentă creștere a nivelului de trai al țărănimii vor face de asemenea obiectul unor discuții cu elevii. Pentru a îmbogăți conținutul lecției le voi citi elevilor fragmente din Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale.

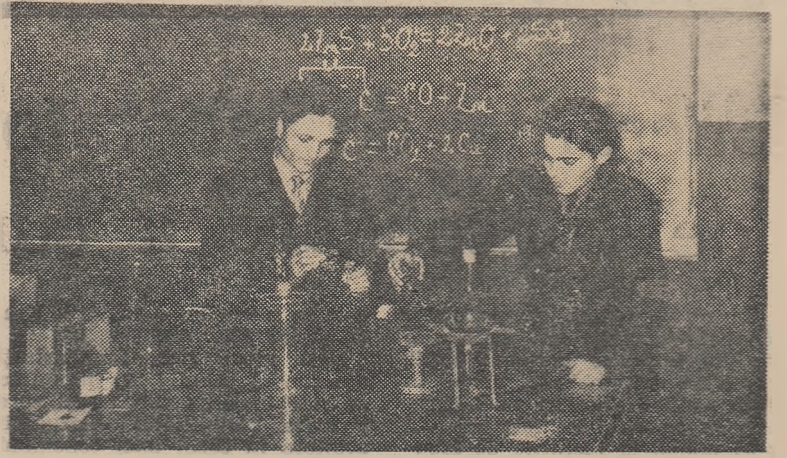
Cu scopul de a adînci cunoștințele elevilor cu privire la structura agriculturii socialiste și a-i face să înțeleagă superioritatea ei îi voi ajuta să analizeze contribuția specifică adusă de G.A.S. S.M.T. și G.A.C. la înflorirea agriculturii noastre. Vom analiza apoi problema privind creșterea producției vegetale și animale, respectînd succesiunea ideilor din Raport. Împreună cu elevii și pe baza documentelor existente voi arăta că progresul realizat în domeniul producției agricole vegetale și animale se reflectă atît în obținerea unor rezultate cantitative mai mari cît și în îmbunătățirea calitativă a muncii.

La ultimul subpunct, „Fiecare gospodărie colectivă — o unitate puternică și înfloritoare” voi căuta să clarificăm pe lîngă conținutul noțiunii de întărire economică organizatorică a gospodăriei colective și problemele legate de indicațiile din Raport privind mărirea suprafețelor, structura culturilor, căile de sporire a recoltelor la hectar, dezvoltarea șeptelului și a productivității lui, asigurarea bazei furajere optime, folosirea cît mai eficientă a pămîntului, creșterea avutului obștesc la suta de hectare, organizarea cît mai judicioasă a retribuiri prin respectarea principiului cointeresării materiale.

Terminînd de discutat toate aceste probleme prin antrenarea largă a elevilor, voi scoate concluzia finală, aceea că încheierea colectivizării agriculturii noastre a avut o importanță deosebit de mare pentru victoria definitivă a socialismului în patria noastră. Socotesc că este bine ca lecția să nu se desfășoare pe bază de întrebări și răspunsuri, ci prin luarea în discuție, sub conducerea directă a profesorului, a unor probleme, pentru a nu fragmenta ideile și pentru a nu diminua efectul psihologic. Este bine ca ideile principale să fie scrise pe tablă, ca fiecare problemă să se termine printr-o concluzie prin care să se dezvăluie esențialul de reținut, importanța problemei. Pentru studiul individual al elevilor voi cere să se repete numai anumite lecții din manual, să se citească anumite fragmente din Raportul cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii, prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale.

Prof. M. NEMET

Secția serală a Școlii medii „Gheorghe Sincai”, București

Tinerii muncitori care urmează cursurile școlilor serale efectuează cu mult interes experiențele de chimie.

De la date la esența lor

Este un fapt recunoscut că muncitorii-elevi se caracterizează printr-o anumită maturitate ideologică care, alături de alte particularități specifice învățămîntului seral, impune cadrelor didactice să-și organizeze munca în clasă într-un chip deosebit, să utilizeze în predare metode și procedee diferite față de cele folosite la cursurile de zi.

Am constatat acest fapt încă o dată asistînd nu de mult la lecția de istorie cu tema „Italia și Germania în secolele XII—XV”, ținută la clasa a VIII-a „B” a secției serale de la Școala medie nr. 26 din București de către profesorul I. Sufrin. De data aceasta, particularitatea despre care vorbim s-a reflectat îndeosebi în modul cum a fost concepută utilizarea metodei conversației. Încă din prima parte a lecției, destinată verificării cunoștințelor elevilor în legătură cu războiul de 100 de ani și războaiele populare din Franța și Anglia, am observat din succesiunea întrebărilor, din felul cum erau formulate, că ele nu urmăreau să pună în evidență datele și evenimentele cuprinse în lecție atît ca un scop în sine, cît ca un mijloc de a strînge materialul faptic care să slujească desprinderii unei idei, a unei concluzii menite să sintetizeze semnificația fenomenului istoric pus în discuție.

Răspunsurile date de elevi au subliniat în mod just că pretențiile regelui Angliei la tronul Franței au fost doar un pretext pentru dezlănțuirea războiului. Cauzele adevărate ale acestuia — au arătat ei — se află de fapt în contradicțiile ivite între Anglia și Franța pentru stăpînirea bogățiilor Flandrei. Totodată, Anglia voia să recucerească posesiunile pe care le avusese în Franța, în vreme ce regii Franței urmăreau să ia regilor Angliei și ultimele posesiuni din Franța. După ce s-au precizat aceste date, întrebările au fost astfel puse încît elevii să desprindă din cele spuse anterior o concluzie esențială — caracterul războiului de 100 de ani. A rezultat astfel că fiind pornit de ambele părți ca un război de cîmpire, războiul de 100 de ani a început atît pentru Anglia cît și pentru Franța, ca un război nejust.

Respectînd în ordinea întrebărilor același criteriu al utilizării datelor istorice pentru a ajunge la anumite concluzii generalizatoare, profesorul a verificat apoi cunoștințele elevilor în legătură cu războaiele populare din Franța. Astfel, elevii au arătat cum cîmpirea și jefuirea Franței în timpul războiului de către feudații englezi, a determinat lupta de eliberare a poporului francez, imprimînd războiului purtat de Franța un caracter just, de eliberare. Descrierea războaielor populare din Franța și Anglia a furnizat datele necesare pentru a explica înfrîngerea lor. Tot pe baza descrierii faptelor au fost desprinse de elevi și concluziile privitoare la efectele războaielor (zdruncinarea puterii feudaților în cele două țări și schimbările aduse în soarta țărănimii).

Deosebit de însemnat este faptul că, formulînd cu pricepere întrebările și conducînd cu abilitate firul lor, profesorul i-a de-

în urma acestui război au fost create premisele pentru formarea națiunii burgheze franceze și a celei engleze.

Modul cum s-a desfășurat în continuare comunicarea cunoștințelor din lecția nouă ne-a arătat că folosind cu pricepere același procedeu profesorul reușește să solicite în permanență capacitatea de a gândi a elevilor, îi stimulează să desprindă, pe baza orientării lor ideologice generale semnificația fenomenelor istorice. Și în lecția nouă, „Italia și Germania în secolele XII—XV”, profesorul a procedat mai întîi la expunerea unor fapte, a unor împrejurări pe baza cărora puteau fi stabilite apoi concluzii generalizatoare sau de conținut. Astfel, caracterizarea vieții politico-economice a republicilor orășenești, a Statului Papal și a Regatului Neapolului au slujit drept premise pentru explicațiile privind cauzele fărîmării feudale, după cum caracterizarea relațiilor de producție din manufacturile florentine a dus la concluzia că manufactura reprezintă primul element al unui nou mod de producție, modul de producție capitalist. La fel s-a procedat în tratarea problemei fărîmării Imperiului German la sfîrșitul secolului al XII-lea, a expansiunii feudaților germani, a slăbirii puterii imperiale și a accentuării fărîmării imperiului feudal german în secolul al XV-lea. Pentru a demonstra de exemplu că fărîmătura economică a fost cauza fărîmării politice a Imperiului German, profesorul a arătat mai întîi că orașele germane și cele italiene erau preocupate mai mult de comerțul extern decît de cel intern, că orașele de pe țărmul Mării Baltice și Mării Nordului constituie în Liga hanseatică monopolizaseră comerțul din această parte a Europei în vreme ce orașele din sudul Germaniei întrețineau strînse legături comerciale cu orașele din nordul Italiei. Apoi s-a stabilit că orașele germane tindeau spre o autonomie completă și că în aceste condiții nu s-a putut forma o piață unică. De aci a rezultat firesc concluzia că fărîmătura economică a fost cauza principală care a făcut ca în epoca respectivă Germania să nu devină un stat centralizat.

În legătură cu felul cum a decurs comunicarea noilor cunoștințe se impune să facem o observație. Concomitent cu explicațiile, profesorul nota pe tablă datele într-o schemă sinoptică remarcabilă pentru caracterul ei sistematic, organizat și îngrijit. În momentul cînd socotea că a furnizat suficiente elemente pentru a se ajunge la o concluzie, el punea unui elev o întrebare, apoi repeta răspunsul acestuia într-o formă mai îngrijită, cînd ca el să fie notat de toți elevii clasei. Punctele asupra cărora a insistat prin întrebări au constituit mai apoi jaloanele fixării cunoștințelor, cu prilejul cărora li s-a cerut elevilor să susțină afirmațiile cu datele concrete aflate în timpul predării lecției noi.

Principala calitate prin care s-a remarcat lecția a fost aceea că, înțelegînd particularitățile elevilor cu care lucrează, profesorul a reușit să folosească în ea un procedeu pe deplin adecvat posibilităților lor.

B. OCTAVIAN

Aplicații practice în cabinetul de desen al școlii tehnice de mașini din cadrul grupului școlar „Iosif Rangheț” din București.

ACORDURI PENTRU FINAL DE AN ȘCOLAR

Ora de curs încă n-a început. Profesorii școlii medii din Adjud sînt toți în cancelarie. Consultă orarul, notează în condică lecțiile pe care le vor ține, răsfoiesc cataloagele sau reinnoadă fiul discuțiilor, întrerupt în recreația trecută sau cu o zi înainte: „După amiază am meditații la chimie”. „Sîma face progrese vădite și o să încheie anul fără corigențe”. „Trebuie să mă pregătesc pentru lecția deschisă de recapitulare care se ține în cadrul comisiei metodice de matematică”. „La prînz vine tatăl lui Vieru. Situația băiatului mă îngrijorează și vreau să discut cu tatăl lui despre ceea ce putem face împreună ca să-l salvăm de corigență”.

Toate sînt frînturi, crîmpeie din preocupările actuale ale fiecărui profesor, și în toate deslușești dragostea de muncă, spiritul de răspundere, hotărîrea de a munci mai bine, tot mai bine.

Apoi cancelaria rămîne goală. Profesorii și-au luat cataloagele și s-au îndreptat spre clase.

„...A VIII-a „B” are acum matematică. Se discută lucrările de control date cu o săptămîină înainte. Profesorul anunță notele: „Oșianu 10, Ichim 10, Istrate 10, Pamîl 9”. Șirul de 10 și 9 continuă. La numele lui Gheorghe Donciu, profesorul s-a oprit. Liniste deplină și apoi... „10”! Am simțit parcă emoția, bucuria și triumful clasei, al profesorului. „Bravo Donciu, frumos saii... de la corigență la 10.” Astfel de salturi au făcut și Adrian Jigrin și alți cîțiva elevi din clasă care vor reuși să-și îndrepte pînă la sfîrșitul anului toate notele slabe, în așa fel încît în clasa VIII-a „B” să nu fie nici un corigent la matematică.

„...Clasa a XI-a are oră de dirigjenție. Diriginta citește fragmente din cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Se vorbește despre minunatele perspective ale agriculturii noastre socialiste, despre faptul că agricultura noastră are nevoie de cît mai mulți specialiști. Și glasul dirigintei sună ca un îndemn, ca o chemare către elevii care în curînd vor păși în viață, de a îmbrățișa aceasta frumoasă profesiune.

„...Elevii clasei a X-a nu au acum cursuri. Totuși sala în care învață ei nu-i goală. Se află aici elevul Gogea, chemat de profesoara de științe naturale pentru a-l ajuta să repete materia la anatomie.

— Gogea — i se adresează ea cu voce prietenoasă — să știi că un elev trebuie să învețe conștient la toate obiectele. Nu-i

la matematică. Și limba romînă, și istoria, și științele naturale trebuie cunoscute în adîncime. Pe trimestrul acesta trebuie să-ți îndrepti toate notele slabe la aceste obiecte. O să te ajutăm cu toții — și eu, și organizația U.T.M., și colegii. La ce capitol am rămas rîndul trecut?”

— La anatomia și fiziologia aparatului digestiv.

— Acum repetăm funcția respiratorie...

„Într-o altă clasă — a IX-a — are loc o lecție de limba romînă. Deslușesc în cuvintele meșteșugit alese strădania profesoarei de a preda o lecție frumoasă, îmi dau seama, din felul în care vorbește, că s-a pregătit pentru ea minuțios, temeinic.

Pretutindeni în școală se simte strădania de a face ca toți elevii să-și încheie cu succes anul școlar.

„În cabinetul ei, directoarea școlii, tovarășa Alexandrina Păuș, se adresează unei mame cu glas cînd dojenitor, cînd sîtuitor.

— Tovarășă Stamate, trebuie să vă supravegheați mai atent fetița, să veniți mai des la școală, să discutați cu profesorii, cu mine. Vă stăm oricînd la dispoziție, numai s-o ajutăm să-și îndrepte situația la învățătură.

Am încercat să-mi întregesc imaginea pe care mi-am făcut-o despre acești oameni, pe care i-am auzit vorbind în cancelarie, pe care i-am văzut apoi la lucru. Mi-am spus bunăoară că profesorul de matematică de la clasa a VIII-a „B” este un om entuziasmat, îndrăgostit de profesiunea sa, că diriginta clasei a XI-a e un pedagog cu experiență, care-și iubește elevii ca pe proprii săi copii, că profesoara de științe naturale este un om cu simț de răspundere, care nu-și recupește timpul liber pentru a-i ajuta pe elevii săi, pe directoarea școlii ca pe o pasionată profesoară și un bun sfătuitor, pe cei care doreau să fină lecții tot mai bune, mai frumoase ca pe niște neobosiți căuțatori de nou.

Sedința consiliului pedagogic la care am asistat mi-a dovedit că nu mă înșelasem. I-am ascultat pe profesorii sfătuirii-se asupra celor mai bune măsuri care trebuie luate pentru încheierea cu succes a anului școlar, împărțîșindu-și experiența, metodele de muncă, discutînd despre clasele lor, despre elevi. Începînd cu referatul „Munca profesorului și a dirigintei pentru lichidarea mediocrității și a rămîinerii în urmă la învățătură” și terminînd cu discuțiile, sedința consiliului pedago-

gic pre munca susținută care se desfășoară în această școală acum, în pragul vacanței. Toate cadrele școlii — și profesorul de matematică Gabriel Pulu, și profesoara de anatomie Maria Popescu, și profesoara de romînă Elena Focșă și toți ceilalți profesori care se aflau în consiliul pedagogic — erau însufleșiți de aceeași dorință: ca munca anului să se încheie cu rezultate cît mai frumoase.

Atmosfera aceasta de muncă susținută, caracteristică fiecărui sfîrșit de an școlar, îți creează un sentiment de bucurie, de încredere, de optimism. Îți formezi acum, poate mai complet ca oricînd, imaginea școlii, a acestui stup unde fiecare se străduiește să pună iscusința, hărnicia, pasiunea și pricepera sa pentru a culege roade tot mai bogate.

MONICA VERDEȘ

În preajma încheierii anului de învățămînt ideologic

Anul de învățămînt ideologic al cadrelor didactice se apropie de sfîrșit. După cum e și firesc, în această perioadă cursanții acordă atenție sporită recapitulării și aprofundării materialelor studiate pînă acum din istoria partidului nostru și din activitatea partidelor comuniste și muncitorești frățești, îndeosebi a P.C.U.S.

Un loc important în studiu îl ocupă în momentul de față principalele probleme dezbătute de istoricul Congres al XXII-lea al P.C.U.S., Congresul constructorilor comunismului. Căutînd să vină în ajutorul cursanților, comitetul raional P.M.R. Oaș și secția de învățămînt și cultură a raionului au programat patru lecții-consultații urmate de tot atîtea seminarii, la care vor par-

ticipa toate cadrele didactice din raion.

Primele două lecții-consultații — despre construirea comunismului în U.R.S.S. și despre trecerea de la socialism la comunism — au și fost ținute (lectori Andrei Rusu și Ion Ulici de la cabinetul regional de partid Maramureș), fiind urmărite cu viu interes de către participanți.

În timpul ce-i mai desparte de încheierea anului școlar învățătorii și profesorii din raionul Oaș își întesesc eforturile pentru dobîndirea unor bune rezultate în activitatea instructiv-educativă, dînd în același timp toată atenția pregătirii lor politico-ideologice, sarcină de mare importanță profesională și cetățenească.

Diafilmul la lecțiile recapitulative

Proiecțiile cinematografice constituie unul dintre mijloacele intuitive cele mai adecvate lecțiilor de recapitulare și de sinteză. Rezultatele valoroase obținute în cursul anului trecut în pregătirea elevilor strungari și lăcătuși din școala noastră prin utilizarea filmelor, a diafilmelor și a diapozitivelor didactice la orele recapitulative de tehnologie ne-au determinat să folosim cît mai amplu aceste materiale intuitive la lecțiile recapitulative și de sinteză din acest an.

Folosirea diafilmelor la lecțiile recapitulative de tehnologie are un efect puternic asupra adîncirii cunoștințelor de specialitate ale elevilor, deoarece astfel ei pot vedea diferite procese tehnologice defalcate pe faze și operațiuni complexe, ca și fenomene pe care ochiul liber nu le poate detalia complet. De exemplu, la lecția recapitulativă despre trasarea metalelor vom arăta mai întii, cu ajutorul diafilmului „Tehnologia meseriei pentru anul I — lăcătuși”, confecționat în școala noastră, uneltele de trasare — filmate într-un atelier — apoi cele mai bune procedee și metode de trasare și folosirea dispozitivelor de trasaj, care contribuie la reducerea totală a rebuturilor în operațiunile de prelucrare după trasare.

La lecțiile de tehnologia strungăriei vom folosi diapozitivele „Strungul universal”, „Metodele de retezare”, „Metodele de canelare”, „Metodele de strunjire intensivă” etc.

În unele cazuri vom proiecta diafilmele înainte de efectuarea recapitulării propriu-zise pentru a stimula interesul elevilor și a le reîmprospăta noțiunile de

bază ale temei respective. În alte cazuri le vom proiecta după ce materialul din tema respectivă a fost recapitulat, pentru ca fixarea cunoștințelor să fie mai temeinică. De pildă, la clasele de lăcătuși și strungari vom proiecta după recapitularea cunoștințelor privind tehnica securității muncii în metalurgie diafilmul „Metodele de tehnică a securității muncii” fixînd și concretizînd cele recapitulate.

După cum se știe, în cadrul recapitulării temelor de tehnologia strungăriei un loc important îl ocupă cunoștințele despre metodele noi de strunjire intensivă. Pentru consolidarea acestor cunoștințe vom recapitula întii cu elevii condițiile de bază care permit aplicarea tăierii intensive a metalelor pe strung. Apoi vom trece la proiectarea diapozitivelor ce înfățișează diferite tipuri de cuțite utilizate la așchiera metalelor. Privind diafilmul în care este demonstrată geometria cuțitelor, elevii vor recapitula mai ușor principalele elemente care permit ca așchiera prin metoda tăierii intensive să se efectueze mai repede, mai bine și mai ieftin. Vom trece apoi la analiza proiectiilor, la explicații suplimentare, la concluzii. În acest timp elevii își vor completa noțiunile și schițele la tema recapitulativă.

Comisia metodică pentru disciplinele tehnice a planificat în același fel folosirea filmelor didactice, diafilmelor și diapozitivelor la toate lecțiile de recapitulare și sinteză întîrînd și pe această cale accesibilitatea și trăinicia cunoștințelor predate.

Prof. GHEORGHE IONEL
Școala de meserii din Suceava

STUDIUL INDIVIDUAL

Discutăm despre pregătirile pentru examenul de maturitate. Interlocutorii noștri — elevii celei mai bune dintre clasele a XI-a ale Școlii medii nr. 5 „Unirea” din Brașov — povestesc rînd pe rînd despre felul cum învață, cum își organizează studiul individual. Se vede că subiectul îi interesează foarte mult. Nicl nu-i de mirare. Acum, cînd în fața lor se află examenul de absolvire și cel de maturitate, e firesc ca problemele privilegiate la studiul individual să-i preocupe în mod deosebit.

Printre alții ia cuvîntul și un elev înalt, slăbuț.

— Eu nu-mi pregătesc în fiecare zi lecțiile pentru ziua următoare, ci pentru a treia zi. Lecțiile pentru mine le-am pregătit deja de ieri. De obicei citesc manualul și apoi îmi tac temele. M-am obișnuit să învăț în felul acesta încă din clasa a VIII-a.

Citesc pe fețele elevilor mirare, nedumerire. Colegul acesta al lor are o situație slabă la învățătură. În clasele anterioare a rămas o dată repetent și în fiecare an corigent. La ore este distrat, iar în timpul liber se ocupă, poate prea mult, cu sportul. Acum ei află pentru prima dată cum învață el. Deși exprimată confuz, au înțeles metoda lui de lucru. E o metodă care se deosebește radical de a lor. Să fie bună sau rea?

Toate privirile se îndreaptă

alături acum pentru prima dată cum își pregătește lecțiile elevul respectiv.

— Da, este și aceasta o metodă de a învăța — intervine ea — dar se vede treaba că nu este cea mai potrivită pentru tine, de vreme ce rezultatele la învățătură sînt cele știute.

Analizîndu-i metoda diriginta arată că nu-i rău să-și pregătești lecțiile cînd îți sînt încă proaspete explicațiile profesorului, pentru că atunci fixarea cunoștințelor se realizează mai ușor, cu mai puțin efort. Oricum însă — continuă ea — această metodă presupune revederea temelor în prezința lecțiilor.

Sînt analizate apoi, în parte, și alte metode de studiu și diriginta recomandă iecăruia metoda cea mai adecvată.

Ascultînd cele ce se discută, îmi amintesc remarcă făcută nu de mult de unul din profesorii Institutului politehnic din Brașov. Spunea acesta că unii studenți din anul I nu știu pur și simplu cum să învețe, că vin de pe băncile școlii medii cu prea puține deprinderi de muncă individuală și de aceea înfrîmpină dificultăți în studiu.

Formarea deprinderilor de muncă independentă a elevilor trebuie să se realizeze de-a lungul anilor de școală și la ea sînt chemați să contribuie toți profesorii. În ultima clasă a școlii medii elevul trebuie să știe să

dual, să folosească manualul, să consulte materialul bibliografic, să alcătuiască un conspect. Dirigintele, în primul rînd, este cel în măsură să controleze și să îndrume munca independentă a elevilor și are datoria să facă acest lucru sistematic și temeinic. Cu atît mai mult crește această datorie atunci cînd este vorba de elevi slabi la învățătură. Este destul de neplăcut pentru diriginte să constate abia în clasa a XI-a că unul sau mai mulți elevi ai lui nu știu să învețe, să-și dea seama că, de fapt, niciodată nu a discutat cu ei unele probleme metodice legate de organizarea studiului individual.

Sfaturile diriginței clasei a XI-a de la școala „Unirea” din Brașov, deși tirzii, au avut ecou în rîndul elevilor și, fără îndoială, au reușit să îndrepte unele greșeli în organizarea pregătirii pentru examenul de maturitate.

În ultima perioadă a anului școlar elevii claselor a XI-a sînt supuși unor eforturi destul de mari în ceea ce privește studiul individual. Diriginții și profesorii trebuie să fie în permanență lîngă ei, să-i sfătuiască, să-i ajute în muncă. Este foarte important ca elevii să poată să-și organizeze cît mai bine studiul în această etapă hotărîtoare pentru pregătirea lor.

Oră practică la școala de pe lângă șantierul naval „Gh. Dimitrov” din Varna — R. P. Bulgaria.

DE PESTE HOTARE

În ajunul Congresului învățătorilor și profesorilor din R. P. Bulgaria

În urma hotărârii Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, între 21 și 23 mai a.c. va avea loc la Sofia Congresul învățătorilor și profesorilor bulgari. Congresul este organizat de către Ministerul Învățământului și Culturii cu sprijinul Institutului de pedagogie de pe lângă Academia Bulgară de Științe, al Comitetului Central al sindicatelor lucrătorilor din învățământ și cultură și al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist-Dimitrovist.

Congresul va avea loc în condițiile în care întregul popor bulgar se pregătește să întimpline prin noi succese în producție, în știință și tehnică cel de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar.

Apropierea Congresului a însuflețit colectivele de învățători și profesori din întreaga țară, a stîrnit un larg ecou în toate cercurile sociale. Convocarea lui constituie o nouă expresie a grijii permanente pe care partidul o acordă învățământului, o expresie a prețuirii date aportului adus de învățătorii și profesorii la construirea noii societăți. Congresul constituie un eveniment de seamă nu numai pentru învățătorii și profesori, dar și pentru toți oamenii muncii, învățământul fiind în Bulgaria o cauză a întregului popor, iar preocuparea pentru pregătirea și educarea viitorilor constructori ai comunismului o sarcină a fiecărui membru al societății.

Congresul va face bilanțul succeselor dobîndite în învățământ, va analiza lipsurile pe care le mai are școala și cauzele lor și va trasa perspectivele dezvoltării învățământului bulgar. Pe ordinea de zi a Congresului figurează două probleme principale: „Rezultatele reorganizării învățământului și sarcinile învățătorilor, ale profesorilor și ale societății în vederea unei și mai strînse apropieri a învățământului de viață” și „Uniunea Tineretului Comunist-Dimitrovist și școala”.

Pregătindu-se pentru Congres, cadrele didactice au trecut în revistă realizările obținute în cei trei ani care s-au scurs de la apariția legii cu privire la legarea mai strînse a școlii de viață. În centrul atenției lor a stat îmbinarea învățământului cu munca din producție, răspîndirea experienței școlilor fruntașe din Sofia, Sliven, Stara-Zagora, Plovdiv, Bregovo, Măglik s.a., ridicarea nivelului cultural al întregului tineret muncitoresc și țărănesc. Învățătorii și profesorii din toată țara au căutat noi forme și metode de lucru, astfel încît elevii să poată nu numai să-și însușească mai ușor bazele științelor,

dar și să poată aplica în practică cunoștințele dobîndite. În perioada pregătirii Congresului, în școli s-au născut numeroase inițiative. Astfel, au avut loc întîlniri cu savanți și pedagogi de seamă, cu ingineri, tehnicieni și muncitori fruntași din uzine, cu învățători care de-a lungul anilor nu au avut elevi repetenți. S-au organizat lecții, seminarii și lucrări de laborator pentru ridicarea calificării cadrelor didactice. Presa centrală și locală a acordat un loc tot mai mare problemelor școlare. Însuflețite de grija și atenția întregului popor, colectivele de învățători și profesori s-au angajat să-și îmbunătățească multilateral munca. A căpătat o tot mai largă răspîndire inițiativa învățătorilor și profesorilor din regiunea Vidin de a se crea semînternate în care copiii, după terminarea lecțiilor, se odihnesc, fac sport și își pregătesc lecțiile pentru a doua zi sub conducerea unor buni învățători și profesori. Această măsură vine foarte mult în sprijinul părinților care sînt ocupați în producție, dar și în sprijinul școlii, al muncii educative.

Un mare răsădit în rîndul cadrelor didactice a avut și chemarea învățătorilor de la școala „Hristo Botev” din orașul Karnobat în legătură cu crearea de grupe ale muncii comuniste alcătuite din învățători și profesori, după modelul brigăzilor de muncă comuniste. Membrii acestor grupe se angajează să-și îmbunătățească neînterupt pregătirea profesională, să țină fiecare lecție la un nivel ridicat, să se ajute reciproc în muncă — într-un cuvînt, să învețe, să lucreze și să trăiască în mod comunist.

Una din cele mai de seamă acțiuni desfășurate în întîmpinarea Congresului o constituie dezbaterile de către întregul popor a problemelor predării limbii și literaturii bulgare, dezbateri care a fost organizată din inițiativa Ministerului Învățământului și Culturii. Au fost antrenate la această dezbateri învățătorii și profesorii, cercetători științifici, scriitori, activiști pe tărîm obște, precum și întreaga populație literară și pedagogică. Scopul dezbaterii este de a contribui la îmbunătățirea multilaterală a predării limbii și literaturii bulgare. Învățătorii și profesorii bulgari se pregătesc pentru Congresul lor ca pentru o mare sărbătoare.

(Material primit de la redacția publicației „Ucitelsko Delo”, organul Ministerului Învățământului și Culturii și al C.C. al Sindicatelor din învățământ și cultură din R.P. Bulgaria).

Alături de colectivisti

Gospodăria agricolă colectivă „Victoria socialismului” din comuna Frîncești, raionul Rm. Vilcea, are un profil agropomicol. Accentul de bază în gospodărie se pune pe dezvoltarea unor ramuri principale de producție — cultura cerealelor, pomicultura, legumicultura și, bineînțeles, creșterea vitelor.

În obținerea unor cît mai bune rezultate în aceste ramuri de producție, colectivisti primesc un sprijin susținut din partea cadrelor didactice. Îndrumate de organizația de partid, acestea au ținut la căminul cultural conferințe pe teme ca „Melode de sporire a producției de grâu și porumb”, „Importanța culturilor de fasole și dovleac intercalate în culturile de porumb”, „Plantarea dealurilor neproductive cu pomi fructiferi”, „Dezvoltarea șeptelului”, „Legumicultura — sursă pentru obținerea de venituri importante”.

Învățătorii și profesorii au alcătuit lozinci mobilizatoare, precum și un panou privind regulile agrotehnice ce trebuie aplicate pentru obținerea unei recolte de 5.000 kg porumb boabe la hectar în condiții de neirigare. De asemenea, în cadrul cercurilor de citit conduse de cadrele didactice au fost popularizate cele mai avansate metode pentru sporirea producției agricole.

Echipele de teatru ale căminului cultural, instruite de cadrele didactice, au pus în scenă piese legate de înflorirea gospodăriei colective. În ultimul spectacol pregătit de brigada artistică de agitație s-a prezentat un program intitulat „Să trăiască, să-nlăurească Colectiva, casa noastră”, program în care un loc de frunte l-au ocupat problemele dezbătute recent la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale.

Însuflețite de perspective deschise prin recente hotărîri de partid și de stat privind dezvoltarea necontenită a agriculturii noastre socialiste, cadrele didactice din școlile comunei Frîncești nu-și precupețesc nici un efort pentru a deslășura o activitate culturală bogată.

ION DINA
corespondent

Crește mișcarea artistică de amatori în raionul Reșița

Faza raională a celui de al III-lea festival bienal „I. L. Caragiale” a prilejuit constatări deosebit de îmbucurătoare privind, pe de o parte, dezvoltarea mișcării artistice de amatori, iar pe de altă parte, creșterea nivelului artistic al colectivelor de interpreți. În raionul Reșița nu există comună în care să nu activeze una sau mai multe formații de teatru. Spectacolele prezentate pe scenele căminelor culturale atrag de fiecare dată sute de colectivisti. O însemnată contribuție la dezvoltarea mișcării artistice de amatori la sate au adus-o instructorii artistici, mai toți profesori sau învățători, a căror capacitate regizorală a crescut simțitor.

Spectacolele prezentate la concurs în faza raională au avut o bună ținută artistică, reliefată prin omogenitatea lor, prin sublinierea clară a ideii principale, prin exigența față de decor, costum, recuzită etc.

Orientarea în alegerea pieselor prezentate este, de asemenea, vrednică de subliniat, deoarece majoritatea instructorilor au știut să se oprească la piese a căror tematică corespunde specificului comunei respective și este pe măsura forței artistice a colectivului de interpreți. Astfel, comuna Cuptoare s-a prezentat cu piesa scriitorului Mihail Leonard „Consiliu de familie”, a cărei tematică inspirată din lumea minerilor pune în discuție o problemă general valabilă pentru societatea socialistă în care trăim, dar care, în primul rînd, își găsește foarte bine locul în cadrul repertoriului căminului cultural din această comună cu specific minier. Spectacolul s-a bucurat de aprecierea juriului și spectatorilor, fiind susținut de elemente dotate, bine distribuite și bine conduse de către regizor. Ideea piesei și-a găsit materializarea în spectacol printr-o concepție regizorală bazată pe fantezie și bună orientare. Reproșăm regiei că ritmul spectacolului scade, în ultimele două tablouri conflictul ne mai fiind susținut la o temperatură corespunzătoare, în cadrul căreia problemele să se dezbate susținut, aprig, arzător așa cum o cere textul.

O altă comună alcătuită din muncitori mineri și țărani colectivisti și al cărei cămin cultural s-a prezentat în cadrul concursului cu un spectacol bine pregătit — (piesa lui Victor Ion Popa „Deșteapta pămîntului”) este comuna Lupac. Ideea acestei piese a fost bine înțeleasă de colectivul de interpreți, care a reușit să prezinte un spectacol de o certă valoare artistică, reliefînd cu mult humor sensurile ei.

Combătînd atitudinea acelor fruntași din gospodăriile colective care nu vor să împărtășească și altora experiența lor, piesa într-un act „Neamul Hutulanilor” de Mihail Leonard, a fost prezentată de căminul cultural din comuna Cilnic.

Nu putem trece cu vederea nici spectacolul prezentat de comuna Binis cu piesa într-un act a lui Tiberiu Vornic „Paznicul stelelor”, și nici spectacolul prezentat de căminul cultural din comuna Ghertenis cu piesa „Risul pămîntului” de George Țențulescu. Amîndouă piesele sînt inspirate din viața gospodăriilor agricole colective. „Paznicul stelelor” pune problema întăririi fondului de bază al gospodăriei, iar „Risul pămîntului” cea a ridicării nivelului cultural și a pregătirii agrotehnice a țărănilor rămași în urmă și care mai practică încă metode învechite. Ambele spectacole mai trebuiesc, după părerea noastră, luate în unele cazuri fiind necesare chiar schimbări în distribuție, întrucît unele elemente nu corespund, din punct de vedere al capacității artistice, rolului încredințat.

Nu peste mult se va desfășura faza regională a festivalului. Cadrele didactice se preocupă, pe de o parte, de finisarea spectacolelor selecționate pentru faza regională, iar pe de altă parte, de pregătirea unor noi spectacole cu celelalte echipe. Și într-un caz și în celălalt strădaniile lor se concentrează spre ridicarea permanentă a nivelului artistic al echipelor de artiști amatori, astfel ca acestea să poată valorifica mesajul educativ al pieselor prezentate.

IOAN TATOMIR
inspector școlar
EUGEN VANCEA
regizor artistic

CONCURSURI

Institutul de mine din Petroșeni anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

- 1) Post de profesor, poziția 2, disciplina mineralogie și petrografie, catedra de geologie.
 - 2) Post de conferențiar, poziția 6, disciplina termotehnică, catedra de mecanică minieră.
 - 3) Post de conferențiar, poziția 3, disciplina mașini și materiale electrice și acționări și tracțiune electrică, catedra de electrotehnică minieră.
 - 4) Post de conferențiar, poziția 7, disciplina tehnologia metalelor și bazele tehnologiei construcției utilajului minier, catedra de mecanică aplicată.
 - 5) Post de conferențiar, poziția 3, disciplina matematici superioare, catedra de matematică.
 - 6) Post de conferențiar, poziția 4, disciplina matematici superioare, catedra de matematică.
 - 7) Post de conferențiar, poziția 2, disciplina chimie generală și analitică, catedra de chimie fizică.
 - 8) Post de conferențiar, poziția 5, disciplina rezistența materialelor, catedra de mecanică aplicată.
- La concurs pot participa: Pentru funcția de profesor, persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe

sau gradul didactic de profesor în învățământul superior, iar pentru funcția de conferențiar, persoanele care posedă titlul de doctor în științe, candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar. Pot fi admisi la concurs pentru funcția de profesor sau conferențiar, și fără titlurile științifice sau gradele didactice superioare mai sus menționate, specialiști de înaltă valoare, cu vechime în producție sau în aparatul de stat, care posedă studii superioare de specialitate.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor depune în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la secretariatul Institutului de mine din Petroșeni, str. Institutului nr. 20 următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe; copie legalizată de pe diploma de conferențiar; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care își are funcția de bază; autobiografia.

Congresul va avea loc la Institutul de mine din Petroșeni după o lună de la apariția prezentului anunț. Data concursului se va comunica fiecărui candidat.

Informații suplimentare se pot lua zilnic de la secretariatul institutului.

★

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a unui post de asistent la catedra de geometrie descriptivă și desen industrial (Facultatea de electrotehnică).

Cerurile de înscriere se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț la secretariatul Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățământ, certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografia.